

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoPr/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221581
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2113221581.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Ing. A. W., nar. X.X.XXXX, adresa T., L. XX/A, zastúpenému advokátom: JUDr. Erik Končok, so sídlom: Žilina, Vojtecha Tvrdeho 793/21, proti žalovanému: FOOD FARM, s. r. o., so sídlom Hlohovec, Dukelská 21, IČO: 31 442 226, zastúpenému spoločnosťou: ius aegis, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ferienčíkova 7, IČO: 36 857 203, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Ing. N. N., nar. XX.X.XXXX, adresa T., C. XX, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27Cpr/4/2013-185 zo dňa 19.3.2015, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou určil, že jednostranný právny úkon žalovaného, a to výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 17.2.2003 je neplatný; druhou výrokovou vetou uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 502,03 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu a treťou výrokovou vetou vyslovil, že opravuje výrok rozsudku tak, že v prvom odseku sa namiesto nesprávne uvedeného dátumu 17.2.2003 správne uvádza dátum „5.4.2013“.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 61 ods. 1 a 2 , § 62 ods. 1 a 7, § 63 ods. 1 písm. b) zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), § 20 ods. 1 a 2 a § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako i s poukazom na ust. § 153 ods. 1 zák. č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok platný a účinný do 30.6.2016 (ďalej len „OSP“).

3. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.1.2010 od 1.2.2010 na dobu neurčitú vo funkcii hlavný agronóm - mechanizátor RV VÚ 1. Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.3.2011 sa menila len výška jeho platu. Dňa 5.4.2013 žalovaný písomne rozhodol o organizačných zmenách s následkom zrušenia pracovných miest a výpovedí daných zamestnancom. Uvedeným rozhodnutím bola zrušená pracovná pozícia žalobcu. Rozhodnutie bolo podpísané F. G. na základe generálnej plnej moci. Žalovaný dňa 5.4.2013 oznámil žalobcovi, že s ním končí pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP. Výpoveď odôvodnil tým, že na základe viacerých racionalizačných opatrení a organizačných zmien sa zrušila jeho pracovná pozícia a stal sa nadbytočným. Zamestnávateľ (žalovaný) oznámil, že nedisponuje iným vhodným voľným pracovným miestom. Výpoveď bola podpísaná F. G., poverenou na základe generálnej plnej moci zo dňa 21.6.2012, podpísanej Ing. N. N. a Vladimírom Mosným. Žalobca výpoveď dňa 5.4.2013 neprevzal, o čom bol spísaný záznam. Dňa 10.4.2013 mu

bola doručená výpoveď poštou. Ku dňu podpisu generálnej plnej moci 21.6.2012 boli podľa výpisu z Obchodného registra oprávnení za spoločnosť konať Ing. N. N. a Vladimír Mosný.

4. Súd zistil, že žalovaný ako splnomocniteľ konajúci prostredníctvom Vladimíra Mosného a Ing. N. N., udelil F. G. generálnu plnú moc, v zmysle ktorej je oprávnená v mene žalovaného samostatne konať, podpisovať v jeho zastúpení pri zariaďovaní záležitostí ako splnomocniteľa. Generálne plnomocenstvo sa vzťahuje na vykonanie a zabezpečenie vykonania všetkých právne záväzných a ostatných právne relevantných úkonov podľa hmotného práva aj procesného práva v zastúpení, v mene a na účet žalovaného ako splnomocniteľa, v zmysle Občianskeho zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Správneho poriadku a ostatných platných právnych predpisov. Bez obmedzenia sa udelené plnomocenstvo vyslovene vzťahuje najmä, ale nie výlučne na nasledovné úkony:

- rokovanie a konanie s bývalými, existujúcimi a potenciálnymi budúcimi obchodnými partnermi, dodávateľmi a odberateľmi, a podpisovanie zmlúv s nimi a ich dodatkov, ukončovanie alebo zmena týchto zmlúv, vrátane uzatvárania zmierov a uplatňovania nárokov,
- rokovanie a konanie vo veci prevodu obchodných podielov, akcií, členských podielov a iných obdobných práv a účastín alebo ich častí, ktoré patria žalovanému ako splnomocniteľovi, alebo ktoré nadobudne, a v tomto smere podpisovať právne úkony a ich dodatky, vrátane úkonov voči Centrálnemu depozitárovi cenných papierov a obdobným evidenciám,
- na výkon všetkých práv a plnenie povinností žalovaného, ako akcionára akciovej spoločnosti či spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným alebo spoločnosti inej právnej formy, resp. člena družstva (vrátane postavenia jediného akcionára či spoločníka), najmä ale nie výlučne vrátane zvolania riadneho či mimoriadneho valného zhromaždenia, navrhovania jeho programu, rokovania o ňom a hlasovania na jeho zasadnutiach o všetkých otázkach patriacich do kompetencie valného zhromaždenia alebo členskej schôdze, vrátane rozhodovania ako jediného akcionára alebo jediného spoločníka, ďalej vznesenie námietky do zápisnice proti uzneseniu valného zhromaždenia a napadnutia uznesenia na súde, ďalej nahliadnutia do všetkých dokumentov týkajúcich sa činnosti, korporátnych vecí, obchodného a trhového postavenia odporcu, zamestnancov, obchodných vzťahov a účtovníctva dcérskych spoločností a požadovania akýchkoľvek informácií od zamestnancov, štatutárnych orgánov a ostatných zodpovedných osôb, oboznamovania sa so všetkými skutočnosťami bez obmedzenia v mieste prevádzok, fariem a kancelárií,
- uskutočňovanie úkonov vo vzťahu k orgánom verejnej správy, štátnej správy, územnej aj záujmovej samosprávy, najmä ale nie výlučne vo vzťahu k príslušnému Obchodnému registru, v ktorom je žalovaný registrovaný, Živnostenskému registru, ktorý mu vydal živnostenské oprávnenie, daňovým úradom, ktoré ho evidujú ako daňovníka,
- konanie vo vzťahu k bankám, Sociálnej poisťovni, a.s., zdravotným poisťovniam, komerčným poisťovniam a iným finančným inštitúciám, ako aj Pôdohospodárskej platobnej agentúre,
- preberanie písomností adresovaných žalovanému, a to aj písomností doručovaných so službou do vlastných rúk, doporučené a zásielok doručovaných kuriérom,
- konať vo vzťahu k všetkým slovenským, zahraničným aj medzinárodným súdom, vrátane arbitrážnych súdov, vo veciach, v ktorých žalovaný vystupuje ako navrhovateľ (žalobca), odporca (žalovaný), dotknutá osoba, zúčastnená osoba alebo svedok,
- konať voči orgánom činným v trestnom konaní pri akýchkoľvek úkonoch týkajúcich sa žalovaného,
- konať voči všetkým orgánom Európskej únie, Európskeho hospodárskeho priestoru, medzinárodným a medzivládnym organizáciám
- konať bez obmedzenia v bežnom úradnom styku,
- na výkon všetkých práv a plnenie všetkých povinností žalovaného, ako zamestnávateľa voči zamestnancom, bývalým zamestnancom a uchádzačom o zamestnanie u žalovaného, vrátane vydávania príkazov a pokynov, rozdeľovanie ich úloh, vyžadovania plnenia ich úloh, internej kontroly, manažmentu, rozvázovania, uzatvárania a zmeny pracovného pomeru a pod., ako aj na konanie vo vzťahu k úradu práce,
- vykonala všetky úkony s vyššie uvedenými nevyhnutne alebo logicky súvisiace, vrátane podpisovania a podávania návrhov na registráciu, či oznamovanie zmien týkajúcich sa žalovaného, podávania žalôb, návrhov a podaní a iniciovanie iných súdnych konaní, či správnych konaní, ako aj žiadostí o dotácie a pod., disponovania s podaniami všetkých druhov, vrátane zmeny a späťvzatia, podania vysvetlení, vyjadrení a výpovedí, komunikácie v každej forme, podávania riadnych aj mimoriadnych opravných prostriedkov, nahliadania do súdnych a úradných spisov, robenie výpisov, odpisov a fotokópií z nich.

Generálne plnomocenstvo bolo udelené a má byť považované za platné a účinne udelené aj pre účely a potreby úkonov, na ktoré osobitné predpisy predpisujú osobitné plnomocenstvo. Bolo udelené na dobu neurčitú a má byť platné a účinné do odvolania alebo vypovedania.

5. Ďalej vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že na Okresnom súde Piešťany prebieha konanie sp. zn. 7Cb/46/2012, v ktorom sa Ing. A. W. st. domáha proti FOOD FARM s.r.o. určenia neplatnosti uznesení schválených spoločníkmi žalovaného hlasovaním mimo valného zhromaždenia uskutočneným na základe návrhu spoločníka O. G. zo dňa 12.6.2012. Na základe tohto hlasovania bol mimo iné odvolaný z funkcie konateľa žalovaného Ing. A. W. st. a tiež bol zvolený do funkcie konateľa žalovaného Ing. N. N.. Uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 21Cob/231/2012-271 zo dňa 13.12.2012 súd nariadil predbežné opatrenie a určil, že Vladimír Mosný ako konateľ žalovaného je povinný konať v mene spoločnosti spoločne s Ing. A. W.; Ing. N. N. je povinný zdržať sa úkonov v mene žalovaného. Ďalej sa vedie na Okresnom súde Trnava konanie pod sp. zn. 36Cb/81/2014 v ktorom sa Ing. A. W. st. domáha proti žalovaným 1. FOOD FARM s.r.o. a 2. rade F. G. určenia neplatnosti generálnej plnej moci udelenej žalovanej 2. žalovaným 1. dňa 22.6.2012. Vec nie je skončená. Prvoinštančný súd vychádzal tiež z toho, že neskôr v konaní žalobca dôvodil, že F. G. nebola oprávnená konať za žalovaného na základe generálnej plnej moci zo dňa 25.6.2012 za súčasnej existencie predbežného opatrenia vydaného vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 7Cb/46/2012, ktoré stanovilo, ktoré osoby sú od času jeho vykonateľnosti oprávnené konať za žalovaného a poukazoval tiež na obsah plnomocenstva, ktoré je možné hodnotiť ako plnú moc na právne úkony vo všetkých veciach týkajúcich sa spoločnosti žalovaného, keď takúto plnú moc možno považovať za absolútne neplatnú z dôvodu, že len zo zákona patrí takýto rozsah právomoci výlučne iba jeho konateľom (rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 353/2012 zo dňa 1.8.2012).

6. Na základe zistených skutočností dospel prvoinštančný súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Po rozhodnutí zamestnávateľa o organizačných zmenách, na základe ktorého bola zrušená pracovná pozícia žalobcu, mu bola daná písomná výpoveď dňa 5.4.2013, ktorú prevzal dňa 10.4.2013. Rozhodnutie o organizačnej zmene a výpoveď bola podpísaná F. G. na základe generálnej plnej moci zo dňa 21.6.2012, podpísanej Ing. N. N. a Vladimírom Mosným, pričom uvedené osoby v čase podpisu generálnej plnej moci boli za spoločnosť odporcu podľa výpisu z Obchodného registra oprávnené konať - až následne uznesením o nariadení predbežného opatrenia Okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/231/2012-271 zo dňa 13.12.2012 súd určil, že Vladimír Mosný ako konateľ žalovaného je povinný konať spoločne s Ing. A. W. a Ing. N. N. je povinný zdržať sa úkonov v mene žalovaného. Súd sa zaoberal platnosťou generálnej plnej moci udelenej F. G. a dospel k záveru, že plná moc v rozsahu v akom bola F. G. udelená je neplatná, nakoľko na náklade takto široko udelenej plnej moci zastupuje žalovaného v celom rozsahu, pričom zo zákona (§ 20 ods. 1 OZ) patrí tento rozsah právomoci výlučne len konateľom. S tým úzko súvisí otázka princípu publicity (do obchodného registra sa zapisujú iba konatelia, prípadne prokuristi) a na to nadväzujúca požiadavka právnej istoty najmä u tretích osôb, ale aj spoločnosti samotnej, keďže nie je zjavné, či by v týchto prípadoch robili právne úkony spoločnosti po udelení plnej moci konateľ a splnomocnenec popri sebe alebo iba splnomocnenec a pod. (rozhodnutie III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012). Súd mal za to, že neobstojí tvrdenie žalovaného, že ide len o viaceré plné moci spojené do jedného dokumentu, ktorým presne špecifikuje, v ktorých oblastiach môže splnomocnenec žalovaného zastupovať, nakoľko je zjavné, že žalovaný udelil splnomocnenie len jednej osobe, a to v rozsahu, ktorý patrí zo zákona len štatutárnemu zástupcovi.

7. Ďalej prvoinštančný súd uzavrel, že ak by generálna plná moc bola platná, po nadobudnutí vykonateľnosti predbežného opatrenia Okresného súdu Piešťany č.k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. 21Cob/231/2012-271 zo dňa 13.12.2012, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 17.9.2012 nemohla za spoločnosť konať splnomocnenkyňa na základe generálnej plnej moci, ale Ing. A. W. st. spoločne s Vladimírom Mosným. Ak teda rozhodnutie o organizačnej zmene a výpoveď zo dňa 5.4.2013 podpísala splnomocnenkyňa, ide o neplatný právny úkon. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, súd žalobe vyhovel.

8. Prvoinštančný súd tiež zdôvodnil, že nedoplnil dokazovanie výsluchom svedkov V. Mosného a Ing. D. N. z dôvodu nadbytočnosti a hospodárnosti, nakoľko mal za to, že vykonané dokazovanie je postačujúce pre rozhodnutie vo veci.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 OSP a v spore plne úspešnému žalobcovi, s odkazom tiež na ust. § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, priznal náhradu trov konania podľa písomného vyčíslenia spolu vo výške 502,03 Eur.

10. Napokon prvoinštančný súd v súlade s ust. § 164 OSP opravil zrejmu nesprávnosť vo výroku rozsudku, pretože pri jeho vyhlásení došlo k zrejmej nesprávnosti vo výroku rozsudku, keďže súd nesporne konal o neplatnosti výpovede zo dňa 5.4.2013 a vo výroku mylne uviedol deň výpovede 17.2.2003.

11. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zastúpenia v celom rozsahu odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) OSP, pretože v konaní došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP tým, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní vo veci samej nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav; ďalej súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nakoniec rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania a zároveň sa domáhal, aby v prípade, že odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, súčasne vo výroku uviedol, že dovolanie je vo veci prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu v zmysle § 238 ods. 3 OSP.

12. Žalovaný dôvodil tým, že podľa neho žalobca zavádza, keď dôvodí, že výpoveď zo dňa 5.4.2013 daná F. G., ktorá konala na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012, ktoré za žalovaného podpísali Vladimír Mosný a Ing. N. N. je neplatná a uvádza, že títo neboli oprávnení konať v mene žalovaného. Tvrdenie žalobcu, že Ing. N., ktorý podpísal generálne plnomocenstvo (ďalej len „GP“) ako konateľ žalovaného, sa nikdy nestal platne konateľom žalovaného, lebo bol zvolený do funkcie konateľa na základe údajne neplatného uznesenia valného zhromaždenia žalovaného, sú iba domnienky žalobcu. Ohľadne údajnej neplatnosti spomenutého uznesenia sa vedie konanie na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Cb/46/2012, v ktorom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté. Hoci uznesením č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 uložil súd Ing. N. formou predbežného opatrenia povinnosť zdržať sa úkonov, v ktorých koná ako oprávnená osoba za spoločnosť žalovaného, ktoré uznesenie bolo potvrdené krajským súdom a je aj právoplatné, toto uznesenie bolo vykonateľné až takmer 2 mesiace po tom, čo bolo GP pani G. udelené. Umelo vykonštruované a zavádzajúce sú tvrdenia žalobcu, že uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného je neplatné preto, že k zvoleniu Ing. N. do funkcie konateľa došlo v dôsledku sfaľšovania spoločenskej zmluvy žalovaného zo dňa 27.1.2010 (viac ako 2 roky pred udelením GP). Trestné stíhanie v tejto veci je totiž zatiaľ len v rovine vyšetrovania bez vznesenia obvinenia. Podľa žalobcu ďalej Vladimír Mosný, ktorý GP podpísal ako konateľ žalovaného, nemal oprávnenie konať za žalovaného v dôsledku uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/21/2012-168 zo dňa 24.4.2012 (potvrdené odvolacím súdom), ktoré podľa žalobcu ukladá pánovi Mosnému povinnosť zdržať sa vykonávania úkonov, ktorými koná ako oprávnená osoba za žalovaného, ak ich vykonáva bez Ing. A. W. ako ďalšieho konateľa. Žalovaný má za to, že predmetné uznesenie ukladá povinnosť Vladimírovi Mosnému konať za žalovaného spoločne s akýmkoľvek konateľom žalovaného a nemusí to byť nevyhnutne Ing. W.. V prípade GP udeleného pani G. podpisoval toto plnomocenstvo pán Mosný spolu s Ing. N., ktorí boli v čase udelenia GP obaja právoplatne zvolenými konateľmi žalovaného, a teda konali v súlade s vyššie uvedenými uzneseniami. Aj podľa úplného výpisu z Obchodného registra SR boli pán Mosný a Ing. N. konateľmi spoločnosti v deň udelenia GP, a teda boli oprávnení udeliť GP pani G.. GP bolo udelené 22.6.2012, čo je po zverejnení spôsobu konania za spoločnosť v obchodnom registri, bolo udelené oprávnenými osobami, je právoplatné, je stále platné a účinné, hoci jeho účinky sú dočasne suspendované v dôsledku nariadenia predbežného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 36Cb/81/2014, ktoré sa vedie vo veci určenia neplatnosti GP.

13. Podľa žalovaného je možné GP vykladať aj v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), podľa ktorého kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Pretože pani G. bola na základe GP poverená činnosťami a vykonaním právnych úkonov v oblasti rozvázovania pracovných pomerov v spoločnosti žalovaného, výpoveď daná žalobcovi bola fakticky daná oprávnenou osobou, pretože pani

G. bola splnomocnená na všetky úkony v tejto oblasti na základe poverenia GP. To, že súdy pochybili aj pri vydaní predbežných opatrení, podľa ktorých sa snažili obmedziť vykonávanie úkonov za žalovaného prostredníctvom GP udelenom pani G. potvrdzuje aj komentár IURA k § 13 OBZ, podľa ktorého v praxi bežne koná v mene podnikateľa zástupca na zmluvnom základe; štatutárny orgán, prípadne iná osoba konajúca v mene podnikateľa, udelí zástupcovi plnomocenstvo na určité úkony, alebo na všetky úkony v mene podnikateľa. Okrem toho ak by aj úkon výpovede bol vykonaný v excese (t. j. prekračoval by rozsah poverenia), skutočnosť, že žalobca v čase keď preberal výpoveď, ale ani nikdy potom na pojednávaniach nenamietal, že tento úkon vykonala pani G. nad rámec jej poverenia, nespôsobuje neplatnosť výpovede, pretože úkon vykonaný v excese, alebo keby nebolo GP platné, aj tak zaväzuje spoločnosť žalovaného, a teda výpoveď je platná.

14. Ďalej v zmysle argumentácie žalobcu, boli racionalizačné opatrenia a organizačné zmeny, na základe ktorých bola pracovná pozícia žalobcu zrušená, iba fiktívnymi racionalizačnými opatreniami. Žalobcovi však neprislúcha hodnotiť tieto skutočnosti, jeho tvrdenia sú nepravdivé, účelové, zámerne prispôbené tak, aby sa žalovaný javil ako pomstychtivý zamestnávateľ. Je výlučne na posúdení zamestnávateľa, ktorého zamestnanca ako organizačné zmeny postihnú. Žalobca sa podľa jeho slov nestal pre žalovaného skutočne nadbytočným. Toto tvrdenie je nezmyselné, pretože už takmer pol roka pred skončením pracovného pomeru sa žalobca na pracovisku nezdržoval prevažne z dôvodu práceneschopnosti, pričom spoločnosť žalovaného riadne fungovala ďalej. Rovnako je zavádzajúca námietka žalobcu, že žalovaný vo výpovedi neidentifikoval, na základe konkrétne akého rozhodnutia malo dôjsť k zrušeniu pracovnej pozície žalobcu, jeho existenciu žalobcovi ani neoznámil, pretože existuje písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách, na základe ktorého rozhodnutia bola daná výpoveď žalobcovi. S týmto rozhodnutím o organizačných zmenách, spolu s výpoveďou bol žalobca oboznámený ústne na pracovisku dňa 5.4.2013 za účasti F. G., Vladimíra Mosného a Ing. N. N. a C. H.. Žalobca si vtedy odmietol prevziať listiny, o čom bol spísaný záznam, preto mu bola následne výpoveď zaslaná poštou dodatočne, ale bez písomného rozhodnutia o organizačných zmenách. Doručená mu bola dňa 10.4.2013. Doposiaľ žalovanému žalobca neoznámil, že trvá na tom, aby ho žalovaný ďalej zamestnával.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný názoru, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) OSP.

16. Na pojednávaní dňa 4.12.2014 žalovaný navrhoval výsluch svedkov Vladimíra Mosného a Ing. N. N., pričom súd nedoplnil dokazovanie výsluchom týchto svedkov z dôvodu údajnej nadbytočnosti a hospodárnosti, s čím žalovaný nesúhlasí, nakoľko ich svedecké výpovede sú veľmi významné pre rozhodnutie vo veci. Podľa § 35 ods. 2 OZ treba právne úkony vyjadrené slovami vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Preto mali byť Ing. N. a pán Mosný vypočutí ako štatutárni zástupcovia žalovaného v čase udelenia GP a rozhodnutia žalovaného ako zamestnávateľa o organizačných zmenách a nadbytočnosti žalobcu. Okrem toho sa súd v odôvodnení rozsudku zaoberal otázkou platnosti GP udelenej F. G., čo mu neprináleží, nakoľko takýto spor je predmetom osobitného konania o určenie neplatnosti generálnej plnej moci sp. zn. 36Cb/81/2014, v ktorom ešte nebolo právoplatne rozhodnuté v merite veci, čo mal súd vyhodnotiť ako prekážku postupu konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP. Súd teda nemal pokračovať v konaní, ale konanie malo zostať prerušené až do vyhlásenia právoplatného rozhodnutia v merite veci v konaní sp. zn. 36Cb/81/2014. Preto súd právne a fakticky pochybil, keď neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ OSP).

17. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci, použitia nesprávneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočného zistenia skutkového stavu, žalovaný uviedol, že udelil pani F. G. generálne plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012. Na jeho základe bola pani G. za žalovaného oprávnená iter alia na „výkon všetkých práv a plnenie všetkých povinností splnomocniteľa, ako zamestnávateľa voči zamestnancom, bývalým zamestnancom a uchádzačom o zamestnanie u splnomocniteľa, vrátane vydávania príkazov a pokynov, rozdeľovania ich úloh, vyžadovania plnenia úloh, internej kontroly, manažmentu, rozvázovania, uzatvárania a zmeny pracovného pomeru a pod., ako aj na konanie vo vzťahu k úradu práce.“ Súd považoval GP udelené pani F. G. za neplatné z dôvodu jeho rozporu s ustanovením § 20 ods. 1 a 2 a § 39 OZ, ako aj s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu

SR sp. zn. III. ÚS 353/12 zo dňa 1.8.2012. Právne vety rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/12 zo dňa 1.8.2012 boli uvedené ako obiter dictum, navyše v konaní, ktoré nie je výslovne uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 OSP, teda nimi súd nie je viazaný. Ust. § 20 OZ upravuje konanie právnickej osoby vo všetkých veciach navonok voči tretím osobám. Konanie právnickej osoby pri pracovnoprávných úkonoch, zastúpenie právnickej osoby pri pracovnoprávných úkonoch, ako aj právne následky prekročenia oprávnenia (excesu) konajúcej osoby pri pracovnoprávných úkonoch, sú upravené v ust. § 9 ods. 1 a 2 a § 10 Zákonníka práce, ktorá právna úprava je v pomere špeciality k ustanoveniam OZ, preto aplikácia cit. ust. OZ v predmetnom prípade neprichádza do úvahy. Pani F. G. bola v rozhodnom čase zamestnancom žalovaného. Ako vyplýva z GP, bola na základe GP oprávnená v mene žalovaného okrem iného rozvážovať pracovné pomery. GP v jeho časti týkajúcej sa pracovnoprávných úkonov spĺňa všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 ZP, keďže bolo udelené v písomnej forme, v plnomocenstve je uvedený rozsah oprávnenia pani F. G. (a to konanie voči zamestnancom, bývalým zamestnancom a uchádzačom o zamestnanie; rozsah oprávnenia sa však nevzťahuje na konanie voči iným účastníkom pracovnoprávných vzťahov ako sú napr. zástupcovia zamestnancov). Skutočnosť, že GP nie je explicitne označené ako „poverenie“ ani v ňom nie je výslovne uvedené slovo „poveruje“ nič nemení na tom, že vôľou žalovaného ako zamestnávateľa bolo zabezpečiť, aby pani F. G. bola oprávnená robiť v jeho mene určité právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch, a to aj s ohľadom na ust. § 35 ods. 2 OZ. Práve preto mali byť Ing. N. a pán Mosný vypočutí ako svedkovia, ktorému návrhu súd nevyhoviel. Preto F. G. ako zamestnanec bola v zmysle ust. § 9 ZP žalovaným ako zamestnávateľom platne poverená okrem iného vykonávať právne úkony súvisiace s rozvážovaním pracovných pomerov. Aj v zmysle konštantnej judikatúry (R79/2003) „poverený zamestnanec v zmysle § 9 ZP je oprávnený uzatvoriť so žalobcom dohodu o skončení pracovného pomeru.“

18. Žalovaný je však toho názoru, že GP je platným právnym úkonom. Právny názor súdu, že neplatnosť plnomocenstva/poverenia, prípadne prekročenie oprávnenia vyplývajúceho z plnomocenstva/poverenia, spôsobuje bez ďalšieho neplatnosť úkonov vykonaných bez oprávnenia (na základe neplatného plnomocenstva/poverenia), prípadne v excese, je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 33 ods. 2 OZ: „Ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním. Podľa § 20 ods. 2 OZ upravujúceho právne následky excesu pracovníkov a členov právnickej osoby pri občianskoprávných úkonoch: „Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.“ Ust. § 15 ods. 2 OBZ upravujúce exces osôb poverených vykonávaním určitej činnosti pri prevádzkovaní podniku pri obchodnoprávných úkonoch: „Ak osoba svojím konaním prekročí rozsah poverenia podľa odseku 1, toto konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ani nemohla vedieť.“ Právna teória sa zhoduje na tom, že uvedené analogicky platí aj pre prípad konania bez plnomocenstva. Právne následky excesu v pracovnoprávných vzťahoch sú upravené v § 10 ods. 2 ZP: „Ak štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu alebo poverený zamestnanec prekročil právnym úkonom v pracovnoprávných vzťahoch svoje oprávnenie, nezaväzujú tieto úkony zamestnávateľa, ak zamestnanec vedel alebo musel vedieť, že tento štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu alebo poverený zamestnanec svoje oprávnenie prekročil. To isté platí, ak právny úkon urobil zamestnanec zamestnávateľa, ktorý na to nebol oprávnený zo svojej funkcie, ani tým nebol poverený.“ Prvá veta ust. § 10 ods. 2 ZP upravuje exces (prekročenie oprávnenia) povereného zamestnanca konať za zamestnávateľa, druhá veta tohto ust. upravuje absenciu oprávnenia/poverenia zamestnanca konať za zamestnávateľa, pričom právne následky sú v oboch prípadoch rovnaké, a sú v oboch prípadoch podmienené tým, či dotknutý zamestnanec (ktorému bol právny úkon adresovaný) vedel, alebo musel vedieť o excese, resp. absencii oprávnenia/poverenia (napr. pri neexistencii poverenia alebo neplatnosti poverenia). Žalobca pritom doteraz ani raz nenamietal, netvrdil a nepreukázal, že by o excese v prípade pani G. vedel alebo vedieť musel. Rovnako platí, že ani pri oboznámení s dôvodmi výpovede na osobnom stretnutí so zástupcami žalovaného ako zamestnávateľa dňa 5.4.2013 ani len nenamietal pochybnosti ohľadom poverenia pani G., na základe ktorého konala. Pokiaľ zamestnanec, ktorému bol právny úkon adresovaný nevedel ani nemohol vedieť, že zamestnanec, ktorý dotknutý právny úkon vykonáva, koná v excese, resp. bez oprávnenia/poverenia, takýmto právnym úkonom je zamestnávateľ viazaný, teda takýto úkon je platný a účinný. Ak by teda súd

dospel k záveru o absencii poverenia pani F. G., ako zamestnanca žalovaného na vykonanie daného pracovnoprávneho úkonu, táto absencia poverenia (t. j. excés) by sám o sebe nespôsoboval neplatnosť výpovede. Naopak žalovaný ako zamestnávateľ by bol za určitých okolností naďalej týmto právnym úkonom viazaný. Súd sa však týmito skutočnosťami nezaoberal, ani ich žalobca nenamietal.

19. Pretože z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní vo veci samej ustanovenia § 9 a § 10 ZP vôbec nebral do úvahy, použil len ust. § 20 a § 39 OZ, ktoré sa nevzťahujú na právne posúdenie predmetnej veci, ďalej z dôvodu, že súd nevykonal žiadne dôkazy ohľadom skutočnosti, či pani F. G. bola v rozhodnom čase zamestnancom žalovaného oprávneným/povereným na konanie v pracovnoprávných vzťahoch, ani či vykonaním dotknutých úkonov pani F. G. došlo k prekročeniu jej oprávnenia konať za žalovaného pri pracovnoprávných úkonoch, prípadne či žalobca vedel alebo musel vedieť o absencii oprávnenia pani F. G. ako zamestnanca konať za žalovaného v pracovnoprávných veciach, je zrejmé, že súd pri rozhodovaní vo veci samej použil nesprávne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, a teda rozsudok trpí aj vadou zmatečnosti podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP.

20. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania podľa písomného vyčíslenia v celkovej výške 87,52 Eur. Uviedol, že napriek tomu, že v prebiehajúcom konaní na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 7Cb/46/2012 nebolo dosiaľ vydané právoplatné rozhodnutie, už existujú reálne dôkazy o tom, že je minimálne odôvodnená pochybnosť o riadnej voľbe konateľa Ing. N. N.. V znaleckom posudku vypracovanom v trestnom konaní ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/12219 zo dňa 29.11.2013 je uvedené, že s veľkou pravdepodobnosťou došlo k výmene str. 1 až 9 a teda aj ku zmene čl. 7 bod 9 Spoločenskej zmluvy (ktorý sa týka hlasovacieho kvóra potrebného na zmenu v osobách konateľov FOOD FARM, s. r. o.) zo dňa 27.1.2010, ktorá je založená v Obchodnom registri a zbierke listín Okresného súdu Trnava, čo celkom jednoznačne vyplýva z konštatovania znalca najmä z toho, že na týchto stranách spoločenskej zmluvy chýbajú odtlačky pečiatky notárskeho úradu umiestňované na horné časti protifaľných strán, ktoré pečiatky slúžia na to, aby sa zabránilo dodatočnej výmene strán osvedčovaných na notárskom úrade. Tvrdenie žalovaného, že predbežným opatrením nebolo konkretizované, ktorí dvaja z konateľov majú konať a spolupodpisovať rozhodnutia za spoločnosť FOOD FARM, s. r. o. je zavádzajúce. V texte výroku uznesenia Okresného súdu Piešťany zo dňa 17.8.2012, č. k. 7Cb/46/2012-91 je jednoznačne uvedené, že „...v mene spoločnosti budú konať a podpisovať vždy spoločne žalobca (Ing. A. W.) a konateľ žalovaného Vladimír Mosný...“ Týmto uznesením bol teda stanovený spôsob konania za spoločnosť žalovaného, do času rozhodnutia súdu vo veci samej. V zmysle uznesenia, spoločnosť žalovaného, konateľ Vladimír Mosný a aj Ing. N. N., sú povinní strpieť namiesto spôsobu konania menom spoločnosti žalovaného, tak ako je tento spôsob zapísaný v Obchodnom registri, taký spôsob konania v mene žalovaného, pri ktorom budú v mene spoločnosti žalovaného konať a podpisovať vo všetkých veciach vždy spoločne Ing. A. W. st. a Vladimír Mosný. Ing. N. N. bol v zmysle uznesenia povinný zdržať sa úkonov, v ktorých koná ako oprávnená osoba za spoločnosť FOOD FARM, s. r. o. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 17.9.2012 a odvtedy bez akýchkoľvek pochybností stanovilo taký spôsob konania za spoločnosť žalovaného, pri ktorom musí žalovaný konať v zastúpení p. Mosným spoločne s Ing. A. W. st. Udelenie plnomocenstva zo dňa 25.6.2012 žalovaným pani F. G., ktorá na jeho základe podpísala výpoveď, sa síce uskutočnilo pred nariadením uznesenia, ale uznesenie jasne ustanovuje, ktoré osoby sú od času jeho vykonateľnosti oprávnené konať za žalovaného. Nie je pritom potrebné riešiť otázku platnosti, resp. neplatnosti plnomocenstva zo dňa 25.6.2012, ale je potrebné sa zaoberať otázkou, či splnomocnenec F. G. bola oprávnená podpísať výpoveď za žalovaného, keď je zrejmé, že žalovaný je povinný strpieť výrok súdneho rozhodnutia - uznesenia a minimálne od jeho vykonateľnosti je viazaný, resp. povinný strpieť spôsob konania za žalovaného tak, ako je tento spôsob vymedzený v záväzných súdnych rozhodnutiach, ktoré tvoria pre žalovaného prekážku iného spôsobu konania za spoločnosť žalovaného ako stanovuje záväzné súdne rozhodnutie. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Hradci Králové sp. zn. 18Co/18/2000, právne úkony vykonané v rozpore s nariadenými predbežnými opatreniami v čase po vykonateľnosti týchto predbežných opatrení sú sankcionované absolútnou neplatnosťou pre rozpor so zákonom. Preto F. G. nebola oprávnená konať za žalovaného do takej miery, že mohla platne podpísať výpoveď, ktorej platnosť je predmetom konania. S týmto záverom sa stotožnil vo svojom rozhodnutí aj Okresný súd Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-342 zo dňa 9.4.2013, ktorý síce zamietol ďalší návrh na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, že ide o takmer totožnú úpravu ako bola nariadená predchádzajúcim uznesením zo dňa 17.8.2012, čím je takáto úprava

pomerov nadbytočná. V odôvodnení konštatoval, že „...už raz upravil pomery medzi účastníkmi konania, keď uložil žalovanému FOOD FARM, s. r. o. strpieť stav, kedy v mene spoločnosti budú konať, teda aj podpisovať žalobca Ing. A. W. a Vladimír Mosný. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na splnomocnenia, ktorými žalovaný splnomocňuje tretie osoby na konanie v mene spoločnosti. Ak teda po právoplatnosti uznesenia zo dňa 17.8.2012 č. k. 7Cb/46/2012-91 žalovaný splnomocnil iným spôsobom ako konaním Vladimíra Mosného a Ing. A. W. tretie osoby na zastupovanie spoločnosti FOOD FARM, s. r. o., také plné moci sú neplatné...“ Je teda zrejmé, že posúdením právneho úkonu, ktorý nie je v súlade s vykonateľným predbežným opatrením treba dospieť k záveru, že uvedeným právnym úkonom dochádza k popretiu účelu predbežného opatrenia a v prípade, ak by sa takýto právny úkon vyhodnotil ako platný, predbežné opatrenie by neposkytovalo jeho navrhovateľovi žiadne právne garancie zabezpečenia jeho prípadného nároku vyplývajúceho z rozhodnutia vo veci samej. Nemožno pritom súhlasiť ani s prípadnou protiargumentáciou žalovaného, že žalobca sa domáha retroaktívnej úpravy vzťahov, ktoré boli založené pred nadobudnutím vykonateľnosti predbežného opatrenia nariadeného uznesením, naopak predbežné opatrenie s ohľadom na svoj účel a charakter dočasne upravuje pomery medzi účastníkmi a predbežné opatrenia nariadené uznesením jasne a zrozumiteľne upravuje pomery medzi účastníkmi po čase jeho vykonateľnosti, tzn. spôsob konania v mene žalovaného. Osoby konajúce v mene žalovaného po čase vykonateľnosti uznesenia, pokiaľ nerešpektujú predbežným opatrením stanovený spôsob konania v mene žalovaného, konajú v jeho rozpore.

21. Žalobca ďalej poukazoval na to, že predmetné plnomocenstvo predstavuje plnú moc na právne úkony vo všetkých veciach týkajúcich sa spoločnosti žalovaného a takúto plnú moc možno považovať za absolútne neplatnú z dôvodu, že len zo zákona (§ 20 ods. 1 OZ) patrí takýto rozsah právomoci výlučne iba jej konateľom. Takýto právny názor vyslovil Ústavný súd SR vo svojom náleze III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012 v ktorom sa uvádza, že „... ak by sa predmetné splnomocnenie malo interpretovať tak, že je udelené spoločnosťou a v rozsahu oprávnenia robiť právne úkony spoločnosti vo všetkých veciach, ústavný súd považuje za potrebné ako orbiter dictum vysloviť názor, že by išlo o právny úkon absolútne neplatný (podľa § 39 Občianskeho zákonníka), pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka) parí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom. S tým úzko súvisí otázka princípu publicity (do obchodného registra sa zapisujú iba konatelia, prípadne prokuristi) a na to nadväzujúca požiadavka právnej istoty najmä u tretích osôb, ale aj spoločnosti samotnej, keďže nie je zrejmé, či by v týchto prípadoch robili právne úkony spoločnosti po udelení plnej moci konateľ a splnomocnenec popri sebe alebo iba splnomocnenec a pod.“ Predmetnú výpoveď za žalovaného podpísala pani F. G., a to ako generálny splnomocnenec žalobcu konajúci na základe generálnej plnej moci zo dňa 22.6.2012, preto je takýto právny úkon absolútne neplatný.

22. Žalobca k tvrdeniam žalovaného v odvolaní, že doposiaľ neoznámil žalovanému, že v zmysle § 78 ZP trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával uviedol, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že samotné podanie žaloby v zákonnej prekluzívnej lehote sa považuje za nahradenie oznámenia zamestnanca voči zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní. K argumentu žalovaného, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keďže ide o konanie zamestnanca v excese a toto má zaviazat' napriek prekročeniu oprávnenia spoločnosť žalobca uviedol, že toto je pre konanie absolútne irelevantné. Aj keby sa žalobca stotožnil so záverom žalovaného, že konanie F. G. zaväzuje spoločnosť, potvrdilo by to len to, že v konaní o určenie neplatnosti výpovede je pasívne legitimovaná spoločnosť. To, či je platná resp. neplatná výpoveď pre nedodržanie materiálnych a formálnych náležitostí je predmetom skúmania práve tohto konania. Podmienky pre platnosť takéhoto úkonu pritom nie sú splnené. Nie je podstatné, či bolo konanie F. G. absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie formy plnej moci, pre vystavenie plnej moci neoprávnenou osobou alebo pre obchádzanie nariadeného predbežného opatrenia, výsledok je vždy rovnaký, že výpoveď daná žalobcovi dňa 5.4.2013 je neplatná.

23. V rámci odvolacieho konania doručil dňa 24.7.2015 žalovaný súdu podanie, v ktorom upozornil na rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/11/2013-451 zo dňa 22.5.2015 v spore medzi žalobcom Ing. C. M. a žalovanou Agrovía, a.s. (dcérska spoločnosť FOOD FARM, s. r. o.), ktorým súd žalobu zamietol, pričom žalovaný z tohto rozsudku poukázal na závery súdu jednak ohľadom per rollam prijatých uznesení spoločníkov FOOD FARM, s. r. o., keď uviedol, že pri tomto postupe hlasovania na základe návrhu spoločníka nenašiel pochybenie a rozpor so zákonom či spoločenskou zmluvou, že hlasovanie dňa 12.6.2012 sa uskutočnilo v súlade so spol. zmluvou a ustanovením § 130 OBZ, že na odvolanie a vymenovanie konateľov sa podľa tohto znenia spol. zmluvy spoločnosti nevyžadovala 2/3 väčšina hlasov spoločníkov; ďalej že hlasovanie o odvolaní Ing. A. W. z funkcie

konateľa spoločnosti FOOD FARM, s. r. o. a vymenovaní Ing. N. N. do funkcie konateľa netrpí žalobcom namietanou, a ani inou vadou, ktorá by mala spôsobiť neplatnosť predmetných uznesení spoločníkov, preto možno ustáliť, že Ing. A. W. odo dňa 15.6.2012 nie je konateľom spoločnosti FOOD FARM a nemá právo konať v mene tejto spoločnosti ako jej konateľ a ani z inej pozície, keď v danom prípade sa do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti týchto uznesení v konaní na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 7Cb/46/2012, na tieto uznesenia hľadí ako na platné a účinné. Ďalej ohľadom záväznej verzie spol. zmluvy spoločnosti FOOD FARM s. r. o. súd v tomto rozhodnutí uviedol, že podstatné je znenie, ktoré sa nachádza v zbierke listín, na ktoré jedine môže, pri absencii dôkazov o opaku, súd relevantne spoliehať, pričom v postupe tohto per rollam hlasovania na základe návrhu spoločníka nenašiel súd pochybenie a rozpor so zákonom alebo spol. zmluvou. Súd neuznal ani námietku spochybňujúcu plnomocenstvo udelené advokátskej kancelárii ius aegis, s. r. o. na zastupovanie žalovaného v konaní, z dôvodu, že bolo podpísané Ing. A. W.; súd tiež vyhodnotil ako platné a účinné plnomocenstvo udelené spol. FOOD FARM s. r. o. zástupcovi Ing. N. N. dňa 20.7.2012, ako aj plnomocenstvo udelené F. G. dňa 22.6.2012. K predbežnému opatreniu Okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 súd uzavrel, že nemôže byť interpretované tak, že je výlučné konanie za spoločnosť, a to spoločným konaním Ing. A. W. a Vladimíra Mosného, pretože takýto výklad ide nad rámec predbežného opatrenia. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/135/2014-102 zo dňa 3.6.2015 vo veci žalobcu Ing. A. W. proti žalovanému Vladimírovi Mosnému, ktorá žaloba bola zamietnutá, pričom súd v tomto rozhodnutí k otázke, či predbežné opatrenie Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/21/2012-168 v súčasnosti trvá a existuje dospel k záveru, že pre druh nároku o určenie, že predbežné opatrenie nezaniklo nie je právny základ, nakoľko takéto určenie nie je právom ani právnym vzťahom, ktoré jedine môžu byť objektom určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) OSP.

24. Žalobca ďalej podaním zo dňa 2.10.2015 doplnil svoje vyjadrenie k doručenému odvolaniu žalovaného, keď uviedol, že svoje tvrdenie o tom že pokiaľ predmetnú výpoveď z pracovného pomeru podpísal za žalovaného splnomocnený zástupca po tom, ako nadobudlo vykonateľnosť uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012, vykonateľné dňa 17.9.2012 a právoplatné dňa 29.1.2013, je takýto právny úkon, t. j. predmetná výpoveď neplatným, bez ohľadu na skutočnosť, či je alebo nie je platnosť splnomocnenia deklarovaná osobitným súdnym rozhodnutím, podopretá aj rozhodnutím Okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-342 zo dňa 9.4.2013, v ktorom súd konštatoval, že ak teda po právoplatnosti uznesenia zo dňa 17.8.2014 č. k. 7Cb/46/2012-91 žalovaný splnomocnil iným spôsobom ako konaním Vladimíra Mosného a žalobcu tretie osoby na zastupovanie žalovaného, takéto plné moci sú neplatné. Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia č. k. 21Cob/139/2013-421 zo dňa 22.7.2013 konštatoval, že predbežným opatrením zo dňa 17.8.2012 bol upravený spôsob konania žalovanej spoločnosti vo všetkých veciach, rozhodnutie o ňom je doposiaľ vykonateľným a preto akýkoľvek spôsob konania je s uvádzaným rozhodnutím v rozpore bez toho, aby bolo potrebné žalovanému alebo za neho konajúcim osobám takéto konanie zakazovať, resp. ukladať im povinnosť sa takéhoto konania zdržať. Ďalej Okresný súd Trnava uznesením č. k. 53Er/1546/2014-201 zo dňa 18.9.2015 zamietol námietky Vladimíra Mosného v exekučnom konaní o vymoženie povinností vyplývajúcich Vladimírovi Mosnému z uznesenia zo dňa 17.8.2012; Okresný súd Trnava uznesením č. k. 45Er/1567/2014-209 zo dňa 25.2.2015 zamietol námietky spol. FOOD FARM s. r. o. v exekučnom konaní o vymoženie povinností vyplývajúcich spol. FOOD FARM, s. r. o. z uznesenia zo dňa 17.8.2012; Okresný súd Trnava uznesením č. k. 36Cb/81/2014-79 zo dňa 25.8.2014 zakázal F. G. konať ako splnomocnený zástupca za spol. FOOD FARM, s. r. o. a Okresný súd Trnava uznesením č. k. 23Cb/90/2014-293 zo dňa 31.3.2015 zakázal O. G. konať ako splnomocnený zástupca za spol. FOOD FARM, s. r. o. Žalobca mal na základe uvedených rozhodnutí za to, že pokiaľ za FOOD FARM s. r. o. konal pri podávaní predmetnej výpovede akýkoľvek splnomocnený zástupca spol. FOOD FARM s. r. o., takéto splnomocnenie ho nemohlo učiniť osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti FOOD FARM, s. r. o., keďže takéto splnomocnenie Ing. A. W. spoločne s pánom Mosným v zmysle uznesenia zo dňa 17.8.2012 nikdy nepodpísal, preto je výpoveď pre rozpor s uznesením zo dňa 17.8.2012 neplatná. Odvolací súd by teda mal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

25. Následne bolo dňa 1.2.2016 odvolaciemu súdu doručené podanie v mene spol. FOOD FARM, s. r. o. (žalovaný) podpísané Ing. A. W. st., ktorým poukazujúc na uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 23.11.2015 a č. k. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015, ktorými bolo mimo iné určené, že v mene spoločnosti je oprávnený konať samostatne Ing. A. W.; žalovaný súdu oznámil, že odvoláva akékoľvek a všetky splnomocnenia, poverenia a iné právne akty udelené spoločnosťou alebo jej akýmkoľvek zástupcami v prospech akýchkoľvek a všetkých tretích osôb, obsahom a účelom

ktorých je oprávnenie konať v mene spoločnosti pri zastupovaní spoločnosti v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 24Cpr/4/2013 v právnej veci žalobcu Ing. A. W. c/a FOOD FARM, s. r. o. o neplatnosť výpovede, a to s okamžitou účinnosťou. Ďalej oznámil, že novým splnomocneným zástupcom spoločnosti žalovaného pri zastupovaní spoločnosti v tomto konaní je advokátka JUDr. Jana Ochodničiarová. Ďalej oznámil, že žalovaný uznáva nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní a v celom rozsahu berie späť svoje odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27Cpr/4/2013-185 zo dňa 19.3.2015 podané žalovaným dňa 3.6.2015.

26. Na základe vyššie uvedeného podania žalovaného, pre späzatie podaného odvolania, v súlade s ust. § 207 ods. 2 a 3 OSP, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 3.2.2016 odvolacie konanie zastavil a rozhodol aj o náhrade trov odvolacieho konania a povinnosti súdu prvej inštancie vrátiť žalovanému súdny poplatok za odvolanie. Opravným uznesením č. k. 11CoPr/4/2015-352 zo dňa 13.4.2016 odvolací súd opravil v predchádzajúcom uznesení výrok v časti rozhodnutia o vrátení súdneho poplatku.

27. Dňa 15.3.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené podanie podané v mene žalovaného konateľkami F. G. a O. G., ktorým poukázali na uznesenie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 37Cb/21/2016 zo dňa 18.2.2016, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým Ing. A. W. okrem iného zakázal vykonávať akékoľvek úkony v akejkoľvek forme, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca, v mene spol. FOOD FARM, s. r. o., a súčasne mu zakázal akokoľvek nakladať, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca, s akýmkoľvek majetkom spol. FOOD FARM, s. r. o.

28. Dňa 29.3.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené podanie podané v mene žalovaného konateľkami F. G. a O. G., v ktorom poukázali na to, že Ing. A. W., nar. XX.X.XXXX je bývalým konateľom spol. FOOD FARM, s. r. o. ktorý bol z tejto funkcie odvolaný s účinnosťou k 15.6.2012, pričom súd ho následne i vymazal z Obchodného registra; o odvolaní Ing. W. z funkcie konateľa rozhodol najvyšší orgán spoločnosti FOOD FARM, s. r. o., priamo spoločníci formou per rollam hlasovania; súčasnými konateľkami žalovaného sú O. G. a F. G.; napriek uvedenému sa Ing. W. nevie zmieriť so svojím odvolaním z funkcie konateľa a zneužíva inštitút predbežného opatrenia na dosiahnutie svojich osobných cieľov, čoho výsledkom sú i uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 a č. k. 36Cb/542/2015-146, pričom uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/18/2016-301 zo dňa 10.3.2016 bolo v podarí druhé uznesenie okresného súdu zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý, možno teda dôvodne predpokladať, že krajský súd aj druhé uznesenie okresného súdu zmení tak, že návrh zamietne. S Ing. W. preto nie je možné konať ako s osobou oprávnenou konať v mene spol. FOOD FARM, s. r. o., rovnako ani s osobami, ktoré sa vydávajú za jeho splnomocnencov a spolupracovníkov.

29. Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 3.2.2016 podal dňa 11.4.2016 dovolanie zo dňa 8.4.2016 žalovaný, konajúci konateľkami F. G. a O. G., pričom žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Dôvodili, že Okresný súd Trnava vydal absolútne identické predbežné opatrenia č. k. 36Cb/541/2015-180 a č. k. 36Cb/542/2015-146, v zmysle ktorých má byť jedinou oprávnenou osobou konať v mene žalovaného Ing. A. W., nar. XX.X.XXXX. Podľa žalovaného sú tieto predbežné opatrenia nezákonné, pretože predbežným opatrením nie je možné konateľovi zakázať alebo obmedziť konanie v mene spoločnosti, lebo takéto obmedzenie možno platne a účinne vykonať len v rámci spoločenskej zmluvy spoločnosti alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Týmto predbežnými opatreniami súd nezákonne obmedzil konanie konateľiek pani G. a G. a teda zasiahol do právomoci valného zhromaždenia a tým prekročil svoju právomoc. Navyše súd v rozpore so zákonom ustanovil za zástupcu spoločnosti FOOD FARM priamo Ing. W., ktorý je osobou, ktorá vedie súdne konania proti spoločnosti FOOD FARM a ktorá je teda v konflikte so záujmami tejto spoločnosti. Krajský súd v Bratislave, v rozsudku č. k. 4Cob/231/2015-560, ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového súdu č. k. 28Cb/11/2013-451 zo dňa 22.5.2015 konštatoval, že predbežným opatrením nie je možné určovať, kto je konateľom spoločnosti, lebo rozhodovanie o tejto otázke je výlučne v kompetencii spoločníkov spoločnosti podľa ust. § 125 ods. 1 písm. f) a § 133 ods. 4 OBZ; rovnako predbežným opatrením súd nemôže zasiahnuť do kompetencie štatutárneho orgánu v tom smere, že by oprávnenie konať obmedzovalo, lebo takýto zásah by bol v rozpore s § 133 ods. 3 OBZ. Žalovaný mal za to, že uvedené predbežné opatrenia Okresného súdu Trnava sú neplatné, navyše Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/18/2016-301 zmenil uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/542/2015-146 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom

sa dá očakávať, že takto odvolací súd zmení aj druhé z nariadených predbežných opatrení. Žalovaný tiež dôvodil, že odvolací súd svojím postupom odňal žalovanému možnosť konať pred súdom tým, že vyhodnotil Ing. A. W. za oprávneného konať samostatne za žalovaného, pričom s poukazom na § 22 ods. 2 OZ, § 31a OSP a uznesenie NS ČR sp. zn. 21 Cdo/2209/2005 je nepochybné, že záujmy Ing. W. ako otca žalobcu a zároveň ako zástupcu žalovaného boli v rozpore so záujmami žalovaného, preto sú akékoľvek úkony Ing. W. ako zástupcu žalovaného v rámci predmetného súdneho konania absolútne neplatné a žalovaného nijako nezaväzujú a súd bol povinný ex lege na takéto úkony neprihliadať. Späťvzatie odvolania vykonané Ing. W. ako zástupcom žalovaného a zároveň otcom žalobcu s vedomím skutočnosti, že Ing. A. W. vedie niekoľko sporov proti žalovanému, je absolútne neplatným právnym úkonom, žalovaného nijako nezaväzuje a súd bol ex lege povinný na späťvzatie učené Ing. W. neprihliadať.

30. Dňa 18.4.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalovaného v zastúpení konateľiek O. G. a F. G., ktorými informoval, že Krajský súd v Trnave vydal uznesenie č. k. 21Cob/28/2016-332 zo dňa 31.3.2016, ktorým zmenil predbežné opatrenie Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 a to tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Znova upozornil na vykonateľné predbežné opatrenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.2.2016, č. k. 37Cb/21/2016-96, ktorým súd zakázal Ing. A. W., nar. XX.X.XXXX vykonávať akékoľvek konanie, v rámci ktorého by vystupoval ako konateľ spoločnosti FOOD FARM, s. r. o. a zakázal mu vykonávať akékoľvek úkony v akejkoľvek forme, či už osobne alebo prostredníctvom splnomocnenca v mene spoločnosti FOOD FARM, s. r. o. Žalovaný upozornil, že v prípade, ak boli Ing. W. udelené akékoľvek plnomocenstvá na údajné zastupovanie spol. FOOD FARM, s. r. o. v súdnych konaniach, resp. na vykonávanie akýchkoľvek právnych úkonov údajne v mene tejto spol., sú neplatné a ničotné, nakoľko boli udelené Ing. W., ktorý je vo významnom konflikte záujmov so spol. FOOD FARM, s. r. o. a ktorý bol z funkcie konateľa spol. FOOD FARM, s. r. o. odvolaný s účinnosťou ku dňu 15.6.2012 a ktorý nebol po tomto dátume do tejto funkcie opätovne zvolený (tu poukaz na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.5.2015, č. k. 28Cb/11/2013-451 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/231/2015-560 zo dňa 18.2.2016), zároveň tieto plnomocenstvá boli udelené na základe nezákonných predbežných opatrení Okresného súdu Trnava. Podľa aktuálneho stavu, ktorý pre obštrukcie Ing. W. nie je zapísaný v Obchodnom registri sú konateľmi spoločnosti FOOD FARM pani F. G. a pani O. G. konajúce v mene žalovaného spoločne. Z dôvodov uvedených vyššie sú preto neplatné a ničotné aj akékoľvek prípadné údajné odvolania plných mocí udelených spoločnosťou FOOD FARM advokátskej kancelárii ius aegis s. r. o., ktorá je legitímne zvoleným právnym zástupcom spoločnosti FOOD FARM, s. r. o., s ktorou súd musí náležite konať. Pretože zastupovanie žalovaného Ing. W. je neplatné a ničotné, v prípade, že Ing. W. alebo ním splnomocnený zástupca konali v mene žalovaného, konali bez právneho dôvodu a sú z tohto konania zaviazaní sami v zmysle § 33 ods. 2 OZ. Žalovaný vyjadruje nesúhlas s akýmikoľvek takými úkonmi a z opatrnosti v celom rozsahu odvoláva akékoľvek a všetky údajné plnomocenstvá udelené na zastupovanie žalovaného Ing. W. tretím osobám.

31. K dovolaniu žalovaného podal žalobca písomné vyjadrenie zo dňa 2.5.2016, v ktorom uviedol, že dovolanie považuje v celom rozsahu za irelevantné, nakoľko bolo podpísané neoprávnenými osobami. Pani F. G. a O. G. uvádzajú, že sú konateľkami žalovaného, ktorá skutočnosť však nie je pravdivá. Tieto osoby svoje postavenie konateľiek odôvodňujú prijatím rozhodnutia o ich vymenovaní do funkcie konateľiek vo forme per rollam s účinnosťou od 6.9.2012. Predmetné rozhodnutie však nebolo prijaté v súlade so zákonom a spoločenskou zmluvou, nakoľko nebolo splnené kvórum potrebné pre prijatie takéhoto rozhodnutia. Došlo totiž podľa všetkého k zámernému pozmeneniu spoločenskej zmluvy v časti, ktorá upravuje kvórum potrebné pre prijatie rozhodnutí, keď dovtedy bola na vymenovanie a odvolanie konateľov potrebná 2/3-ová väčšina hlasov všetkých spoločníkov, avšak zrazu v období, kedy mali byť vymenované za konateľky, bola spolu s daným rozhodnutím doložená do registrového spisu spoločenská zmluva, ktorá už požadovala len nadpolovičnú väčšinu hlasov. Takáto zmena spoločenskej zmluvy nebola nikdy prijatá valným zhromaždením, t. j. nebola schválená spoločníkmi spoločnosti a spoločenská zmluva bola v tejto časti upravená bez akéhokoľvek podkladu. V súvislosti s uvedenou nezákonnou zmenou spoločenskej zmluvy prebieha konanie na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 7Cb/46/2012, ktorého predmetom je určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia, prijatých práve na podklade tejto spoločenskej zmluvy. Zároveň v zmysle rozhodnutí Okresného súdu Trnava sp. zn. 7Nsre/28/2012 zo dňa 28.9.2012 a Krajského súdu Trnava č. k. 21Cob/228/2012-902 zo dňa 28.3.2013 obchodný register nevykonal zápis zmeny konateľov spoločnosti na F. G. a O. G., pretože nebolo preukázané, že sa tieto platne stali konateľkami spoločnosti, t. j. že bolo splnené

potrebné kvórum pre ich zvolenie do funkcie. Dané osoby sa teda konateľkami nikdy nestali, a preto akékoľvek úkony, ktoré ako konateľky za spoločnosť vykonali, sú absolútne neplatné. Napriek tomu sa opätovne vydávali za konateľky. Okresný súd im však opätovne odmietol vykonať zápis zmien, nakoľko ako skonštatoval vo svojom oznámení o odmietnutí vykonania zápisu zo dňa 1.2.2016, sp. zn. 42Re/80/2016, návrh podali neoprávnené osoby, keďže funkcia konateľiek p. G. a p. G. nikdy nevznikla platne vzhľadom na neplatnosť ich vymenovania. V tej istej veci súd následne odmietol námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu uznesením zo dňa 2.3.2016, sp. zn. 24Nsre/2/2016, v ktorom rozhodnutí bolo opätovne konštatované, že odvolanie konateľov a vymenovanie nových nebolo vykonané v súlade so spoločenskou zmluvou. Preto je neplatné aj ustanovenie O. G. za zástupcu na doručovanie písomností. Pokiaľ ide o späťvzatie odvolania Ing. A. W. nar. XX.X.XXXX, tento bol oprávnený konať v mene žalovaného na základe v tom čase vykonateľného uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 23.11.2015, ako aj sp. zn. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015, preto je späťvzatie odvolania platným právnym úkonom a nemožno súhlasiť s tým, že záujmy Ing. W. st. by boli v rozpore so záujmami žalovaného. Práve naopak, pokračovaním súdneho konania by dochádzalo k ďalšiemu navyšovaniu nákladov spoločnosti, čo by znamenalo jej zbytočné finančné zaťaženie. Preto žalobca žiadal, aby súd dovolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol.

32. Žalovaný podaním zo dňa 4.5.2016, doručeným súdu dňa 9.5.2016 doplnil svoje dovolanie zo dňa 8.4.2016 proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 3.2.2016, keď uviedol, že odvolanie plnomocenstva zo strany Ing. W. advokátskej kancelárii ius aegis s. r. o. je neplatné a právne irelevantné a súd naň nemôže prihliadať, nakoľko v zmysle ust. § 22 ods. 2 OZ, § 31a OSP a uznesenia NS ČR sp. zn. 21Cdo/2209/2005 zo dňa 16.5.2006 je nepochybné, že záujmy Ing. W. ako otca žalobcu a zároveň ako zástupcu žalovaného boli v rozpore so záujmami žalovaného, preto žalovaný prikladá originál plnej moci udelenej (dňa 25.6.2012) spol. ius aegis s. r. o. žalovaným (v zast. Vladimírom Mosným a Ing. N. N.) a žiadal, aby NS SR odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia až do právoplatného rozhodnutia o dovolaní.

33. Dňa 22.7.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené dovolanie žalovaného zo dňa 21.7.2016, podané za žalovaného spol. ius aegis s. r. o., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 3.3.2016, v ktorom dovolateľ žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V tomto dovolaní zopakoval rovnaké dôvody ako v dovolaní zo dňa 8.4.2016 uvedené vyššie, pričom doplnil, že existuje nesúlad skutočného právneho stavu ohľadne konateľov žalovaného s údajmi zapísanými v Obchodnom registri. Písomným návrhom rozhodnutia vo forme per rollam hlasovania spoločníkov spoločnosti FOOD FARM, zo dňa 30.8.2012 pán Vladimír Mosný, t. č. ešte ako spoločník žalovaného disponujúci 20%-ným obchodným podielom navrhol ostatným spoločníkom per rollam hlasovanie o prijatí konkrétnych uznesení, ktorých návrh uviedol písomne v liste, ktorý odoslal všetkým spoločníkom. Výsledky predmetného hlasovania spoločníkov per rollam boli následne všetkým spoločníkom spoločnosti riadne oznámené listom zo dňa 6.9.2012, ktorý už podpísali a za žalovaného rozposlali per rollam hlasovaním novovymenovaní konatelia pani F. G. a pani O. G.. S prijatím uvedených uznesení súhlasili 3 z 5 spoločníkov, kde každý z 5 spoločníkov disponuje rovnakým obchodným podielom s rovnakým počtom hlasov. Všetky uznesenia boli prijaté nadpolovičnou väčšinou hlasov prislúchajúcich všetkým spoločníkom, sú teda platné a účinné. Je teda zrejmé, že pani F. G. a pani O. G. boli zvolené do funkcie konateľov žalovaného na základe uznesenia valného zhromaždenia žalovaného č. PR-11-08-2012 vo forme per rollam. Tieto zmeny štatutárnych orgánov neboli zapísané do Obchodného registra. Argumentácia Okresného súdu Trnava potvrdená Krajským súdom v Trnave je však zjavne svojvoľná, nesprávna a nezákonná, keďže dotknuté súdy nevychádzali z platného znenia spoločenskej zmluvy riadne podpísanej Ing. W., ktorá je uložená v zbierke listín obchodného registra Okresného súdu Trnava. Zároveň dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd SR odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia do právoplatného rozhodnutia o dovolaní.

34. Žalovaný podal písomné vyjadrenie zo dňa 21.7.2016 (doručené súdu 22.7.2016) k vyjadreniu žalobcu k dovolaniu žalovaného zo dňa 2.5.2016, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so spochybňovaním oprávnenia pani F. G. a O. G. konať za žalovaného, keď zopakoval dôvody, ktoré doplnil v dovolaní zo dňa 21.7.2016 o tom, že hlasovanie per rollam na základe návrhu Vladimíra Mosného zo dňa 30.8.2012 a jeho výsledky zo dňa 6.9.2012 boli v súlade so zákonom a spoločenskou zmluvou, teda menované sú konateľkami danej spoločnosti. Ďalej ohľadom zmeny spoločenskej zmluvy žalovaného doplnil, že dňa 27.1.2010 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie žalovaného, ktoré viedol žalobca

ako jeho predseda a na ktorom bolo schválené úplné znenie spoločenskej zmluvy, ktorým sa okrem ďalších zmien menilo kvórum potrebné pre rozhodnutie o vymenovaní a odvolaní konateľov žalovaného z dvojtretinovej väčšiny na nadpolovičnú väčšinu. Dňa 25.2.2010 bolo úplné znenie spoločenskej zmluvy podpísané pred notárom vtedajšími konateľmi žalovaného žalobcom a pánom Vladimírom Mosným. Dňa 26.2.2010 bol na súd podaný návrh na zápis zmien v spoločnosti žalovaného, ktoré boli v konaní sp. zn. 32Er/229/2010 riadne zapísané do Obchodného registra. Verzia spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010, ktorá menila väčšinu požadovanú na odvolanie a vymenovanie konateľov žalovaného z dvojtretinovej väčšiny na nadpolovičnú väčšinu je riadne uložená v zbierke listín a v korporátnom spise žalovaného vedenom na Okresnom súde Trnava odo dňa 26.2.2010. Po niekoľkých rokoch začal žalobca tvrdiť, že úplné znenie spoločenskej zmluvy, ktorým sa mení väčšina potrebná na vymenovanie a odvolanie konateľa uložené niekoľko rokov v zbierke listín je falošné. Okresný súd Bratislava I pritom v rozsudku č. k. 28Cb/11/2013-451 zo dňa 22.5.2015 uviedol, že možno na teraz ustáliť, že Ing. A. W. odo dňa 15.6.2012 nie je konateľom spoločnosti FOOD FARM a nemá právo konať v mene tejto spoločnosti ako jej konateľ ani z inej pozície; pričom v danom prípade sa do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti týchto uznesení sa na tieto uznesenia hľadí ako na platné a účinné. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/231/2015-560 zo dňa 18.2.2016. Z toho vyplýva, že väčšina potrebná na odvolanie žalobcu z funkcie konateľa žalovaného bola dňa 6.9.2012 nadpolovičná a žalobca bol riadne a právoplatne z funkcie konateľa odvolaný a namiesto neho boli do funkcie konateľa vymenované Ing. G. a G..

35. Dňa 27.7.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené podanie žalovaného, podané za žalovaného spol. ius aegis s. r. o., ktorým oznamuje, že do obchodného registra bola zapísaná prokuristka spoločnosti FOOD FARM p. G. L., nar. XX.X.XXXX, preto je táto oprávnená na úkony za uvedenú spoločnosť. Tomuto zápisu predchádzalo uznesenie Okresného súdu Trnava o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu zo dňa 20.2.2013, keď o podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/20/2013-965 zo dňa 12.3.2013, ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, pričom v rozhodnutí vyjadril právny názor, podľa ktorého súd postupoval nezákonne, keď nesprávne vyhodnotil postavenie nového spoločníka spoločnosti AMISIS, a.s. v spoločnosti FOOD FARM, s. r. o.; následne vydal Okresný súd Trnava v poradí druhé uznesenie o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu, pričom o podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 31Cob/22/2015-1764 zo dňa 2.12.2015, ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, pričom v rozhodnutí uviedol, že ak odvolací súd skonštatoval vo svojom rozhodnutí, že zmluvy o prevode obchodného podielu uzatvorené medzi O. G. a spol. AMISIS a.s. Bratislava dňa 8.9.2012 a medzi Vladimírom Mosným a spoločnosťou AMISIS, a.s. Bratislava uzatvorené taktiež dňa 8.9.2012 sú platné a účinné, bolo povinnosťou prvostupňového súdu z tejto skutočnosti vychádzať aj pri rozhodovaní o zápise zmien v obchodnom registri, pokiaľ nebolo preukázané rozhodnutím súdu v inom konaní, že tieto zmluvy sú neplatné. Žalovaný poukázal na princíp právnej istoty a žiadal, aby súd pri svojom rozhodovaní rešpektoval závery, ku ktorým dospel krajský súd vo svojich uzneseniach.

36. Dňa 16.8.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené podanie žalovaného, zastúpeného prokuristkou G. L., v ktorom žalovaný upozorňuje na to, že ak boli Ing. A. W. st. udelené akékoľvek plnomocenstvá na zastupovanie spol. FOOD FARM v súdnych konaniach, resp. na vykonávanie akýchkoľvek právnych úkonov v mene tejto spoločnosti, tak tieto sú neplatné a ničotné; preto sú neplatné aj akékoľvek právne úkony vykonané na základe týchto plných mocí. Rovnako sú neplatné prípadné údajné odvolania plných mocí udelených spoločnosťou FOOD FARM advokátskej kancelárii ius aegis s. r. o., s ktorou má súd ďalej konať ako s legitímne zvoleným právnym zástupcom žalovaného. Zároveň žalovaný opätovne prikladá plnomocenstvo udelené tejto advokátskej kancelárii, podpísané v mene žalovaného prokuristkou G. L.. Zastupovanie žalovaného Ing. W. na základe predbežných opatrení Okresného súdu Trnava zo dňa 23.11.2015 č. k. 36Cb/541/2015-180 a č. k. 36Cb/542/2015-146 je neplatné a ničotné, preto ak Ing. W. alebo ním splnomocnený zástupca konal v mene žalovaného, konal bez právneho dôvodu a z tohto konania je zaviazaný sám podľa § 33 ods. 2 OZ. Žalovaný vyjadruje nesúhlas s akýmikoľvek a všetkými úkonmi, ktoré Ing. W. st. alebo ním splnomocnený zástupca vykonal v mene žalovaného. Žalovaný tiež odvoláva plnomocenstvá na zastupovanie žalovaného udelené Ing. W. st. tretím osobám.

37. Žalobca podal písomné vyjadrenie zo dňa 2.5.2016 (doručené súdu dňa 23.8.2016) k doplneniu dovolania žalovaného, uviedol, že skutočnosti uvádzané v doplnení dovolania nezakladajú dovolací

dôvod, na základe ktorého by malo dôjsť k zrušeniu uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 4.5.2016. Poukázal na to, že doplnenie dovolania bolo za žalovaného podané zástupcom, ktorého plná moc bola tomuto zástupcovi zo strany žalovaného v minulosti do času právoplatného skončenia konania vo veci samej riadne odvolaná, a to súčasne so späťvzatím odvolania žalovaného voči rozsudku prvoinštančného súdu, pričom bolo vykonané Ing. A. W. st., oprávneným v tom čase konať za žalovaného na základe v tom čase vykonateľného uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 23.11.2015 ako aj č. k. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015, súd by teda na doplnenie dovolania ani len nemal prihliadať. Pokiaľ ide o argumentáciu ohľadom rozporu záujmov zástupcu a zastúpeného žalobca poukázal na to, že žalovaný vo svojom doplnení dovolania, ale ani v dovolaní nepoukazuje v skutočnosti na rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného tak, ako tento rozpor chápe práva teória a judikatúra, nakoľko tento rozpor sa má týkať „odchylnosti“ záujmov medzi zastúpeným a zástupcom zastúpeného konajúcim na základe plnomocenstva v zmysle ust. § 24 a nasl. v tom čase platného procesného predpisu, ktorým bol OSP. V danom prípade však za spoločnosť FOOD FARM, s. r. o. pri späťvzatí odvolania voči prvoinštančnému rozhodnutiu a pri odvolávaní plnej moci udelenej advokátskej kancelárii ius aegis, s. r. o. nekonal žiadny splnomocnený zástupca spoločnosti FOOD FARM, s. r. o., ale osoba, ktorej toto oprávnenie konať za spoločnosť vyplývalo v danom čase celkom jednoznačne z vykonateľných súdnych rozhodnutí, ktoré vychádzali zo skutkového stavu založeného na osvedčení takého skutkového a právneho stavu, ktorý vychádzal z premisy, že Ing. A. W. st. nikdy neprestal byť členom štatutárneho orgánu spol. FOOD FARM s. r. o. a súčasne z toho, že táto osoba vedie voči spoločnosti FOOD FARM s. r. o. viacero súdnych konaní. Tieto súdne rozhodnutia, ktoré založili právomoc Ing. A. W. st. konať v mene žalovaného teda existenciu prípadného konfliktu záujmov Ing. A. W. st. a žalovaného už priamo predpokladali, boli si ho vedomé a tento konflikt v danom prípade aj vyriešili. V danom prípade nemohlo dôjsť k akémukoľvek rozporu záujmov spol. FOOD FARM s. r. o. a jej zástupcu tak, ako tento rozpor chápe práva teória a ustálená judikatúra. Namietaný údajný rozpor záujmov má základ iba v subjektívnom a súčasne neskoršom vyhodnotení a vnímaní situácie zo strany žalovaného a jeho údajne oprávnených konajúcich zástupcov. V čase, v ktorom došlo k vykonaniu daných úkonov - späťvzatiu odvolania a odvolaniu plnomocenstiev, žalovaný tieto úkony subjektívne určite nevyhodnocoval ako úkony, ktoré by mali byť v rozpore s jeho záujmami. Naopak, žalovaný v danom čase tieto úkony vnímal ako úkony, ktoré zabránia ďalšiemu znižovaniu jeho majetku, nakoľko usporia žalovanému náklady na vedenie ďalšieho súdneho konania, výsledok ktorého bol predznamenaný negatívnym rozhodnutím (z pohľadu žalovaného) prvoinštančného súdu. Preto žalobca navrhoval, aby súd dovolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol. Identické písomné vyjadrenie podal žalobca v ďalšom podaní zo dňa 22.8.2016 doručené súdu dňa 30.8.2016.

38. Ďalej podal žalobca písomné vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 9.9.2016 (doručené súdu dňa 16.9.2016). Uviedol, že ide už o druhé dovolanie, pričom prvé dovolanie bolo v mene žalovaného podpísané neoprávnenými osobami F. G. a O. G., ktoré v mene žalovaného vystupovali buď na základe plných mocí alebo na základe tvrdenia, že sú konateľkami spoločnosti, prípadne prokuristkami, čím uvádzajú úmyselne do omylu viaceré subjekty - úrady, súdy, banky a pod. Druhé dovolanie je za žalovaného podpísané advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o., pričom v úvode dovolania je informácia, že prílohou k nemu je i plnomocenstvo zo dňa 25.6.2012. Žalobca poukázal na to, že spolu so späťvzatím dovolania bolo do spisu doručené i odvolanie všetkých plnomocenstiev na zastupovanie žalovaného v konaní a oznámenie o určení nového právneho zástupcu žalovaného. Preto ak bolo predmetné dovolanie podané v mene žalovaného na základe plnomocenstva zo dňa 25.6.2012, je neplatné, nakoľko bolo riadne odvolané. Plná moc na zastupovanie žalovaného advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o. bola odvolaná tiež samostatným podaním adresovaným danej advokátskej kancelárii dňa 22.1.2016 (pripojené v prílohe). Táto advokátska kancelária nie je subjektom oprávneným relevantne konať v mene žalovaného, a teda aj predmetné dovolanie je podané neoprávnenou osobou. Krajský súd nepochybil pri vydávaní napadnutého uznesenia, ak bral do úvahy späťvzatie odvolania žalovaného podpísané Ing. A. W. st., ktorý bol oprávnený konať v mene žalovaného na základe v tom čase vykonateľného uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 23.11.2015, ako aj č. k. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015. Späťvzatie odvolania je z tohto dôvodu platným právnym úkonom, keď záujmy Ing. A. W. st. neboli v rozpore so záujmami žalovaného, pretože pokračovaním súdneho konania by dochádzalo k ďalšiemu navyšovaniu nákladov spoločnosti, čo by znamenalo jej zbytočné finančné zaťaženie. Skutočnosť, že skončenie pracovného pomeru so žalobcom bolo neplatné, bola jednoznačná, čo posúdil aj prvoinštančný súd. Túto neplatnosť uznali aj osoby, ktoré sa vydávajú za osoby oprávnené konať v mene žalovaného tým, že žalobcovi zaslali oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 3.6.2016, pričom aj v tejto veci žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti skončenia

pracovného pomeru. Pokiaľ ide o žalovaným tvrdený rozpor záujmov, tak tento chápe právna teória aj judikatúra ako odchylnosť záujmov medzi zastúpeným a zástupcom zastúpeného konajúcim na základe plnomocenstva. Za žalovaného však pri späťvzatí odvolania a odvolávaní plnej moci nekonal splnomocnený zástupca žalovaného, ale osoba, ktorej toto oprávnenie konať za žalovaného vyplývalo v danom čase celkom jednoznačne z vykonateľných súdnych rozhodnutí, ktoré existenciu prípadného konfliktu záujmov Ing. A. W. st. a žalovaného v danom prípade vyriešili. Žalobca preto navrhuje dovolanie zamietnuť.

39. Dňa 25.10.2016 bolo prvoinštančnému súdu doručené písomné podanie žalovaného zo dňa 13.10.2016, podané v mene žalovaného advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o., v ktorom uviedol, že p. Ing. A. W. a s ním spriaznené osoby vedú nespočetné súdne konania proti žalovanému, ktoré sú v podstate založené na predpoklade, že došlo k falšovaniu resp. pozmeňovaniu spoločenskej zmluvy spoločnosti FOOD FARM zo dňa 27.1.2010 a manipulácii s ňou zo strany p. Vladimíra Mosného, p. Ing. N. N. a p. O. G. a že predmetom mimoriadneho valného zhromaždenia dňa 27.1.2010 nebola, okrem rozšírenia členov dozornej rady žalovaného prijatá žiadna zmena (predmet konania na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Cb/46/2012). Údajné falšovanie resp. pozmeňovanie spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010 malo byť podľa Ing. A. W. a ním spriaznených osôb vykonané v čl. 7 ods. 9, ktorý okrem iného upravuje hlasovacie kvórum pre vymenovanie a odvolávanie konateľov žalovaného. Posledné znalecké zistenia však potvrdzujú tvrdenia uvádzané doteraz p. Vladimírom Mosným, p. Ing. N. N. a p. O. G. a dosvedčujú, že práve verzie spol. zmluvy predkladané Ing. A. W. a Ing. C. L. sú falšované a nezodpovedajú sa s jej platnými originálmi. Vo veci trestného konania vedeného OR PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1102/2-OVK-TT-2012 pre zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a pre prečin poškodzovanie cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona, bol podaný znalecký posudok č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/12219 zo dňa 29.11.2013 a doplnenie znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/18112 zo dňa 30.3.2015 vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz (pripojený v prílohe). Predmetom znaleckého dokazovania bolo graficko-diagnostické skúmanie dokumentov - predložených rôznych kópií a skenov spoločenských zmlúv žalovaného zo dňa 27.1.2010, ako aj dvoch jej predložených originálov. Podľa žalovaného predmetné znalecké posudzovanie potvrdzuje tvrdenia žalovaného, že k manipulácii resp. pozmeňovaniu spoločenskej zmluvy žalovaného zo dňa 27.1.2010 zo strany p. Mosného, p. Ing. N. N. a p. G. nedošlo. Naopak zo znaleckého dokazovania vyplýva, že k manipulácii došlo v prípade skenu listiny Úplné znenie spol. zmluvy zo dňa 27.1.2010 predloženým Ing. A. W. st. spolu s trestným oznámením a kópie listiny Úplné znenie spol. zmluvy zo dňa 27.1.2010 nájdenom v počítači p. Ing. B. H. - sekretárky bývalého generálneho riaditeľa p. Ing. A. W. ako sken zo dňa 20.6.2012. Iba tieto dve listiny sa od ostatných porovnávaných listín líšia, pričom najväčšia odlišnosť sa v doplnení znaleckého posudku uvádza práve rozdielnosť na štvrtej strane uvedených listín - spoločenských zmlúv, v ktorej je obsiahnuté hlasovacie kvórum týkajúce sa vymenovávaní a odvolaní konateľov žalovaného, pričom je v nich obsiahnuté odlišné znenie článku 7 ods. 9, ako aj rozličná výška medzery pred článkom 8. Záver znaleckého dokazovania konštatuje skutočnosť, že z originálnej predlohy v prípade týchto dvoch listín je len strana 11, ktorá obsahuje podpisy konateľov spoločnosti. Z uvedeného je tak evidentné, že k manipulácii spol. zmluvy došlo, pričom manipulovanou je práve verzia používaná Ing. A. W. a ním spriaznenými osobami. Predmetné listiny pritom boli vyhotovené dňa 20.6.2012, teda dňa, kedy sa Ing. A. W. dozvedel o svojom odvolaní z funkcie konateľa a generálneho riaditeľa. Predmetné verzie boli teda pravdepodobne vytvorené v snahe zvrátiť rozhodnutie valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 15.6.2012, resp. zabrániť jeho dôsledkom. Závery znalca tiež potvrdzujú, že zmien spoločenskej zmluvy bolo na mimoriadnom valnom zhromaždení v januári 2010 prijatých viac a osobitne bola zmenená väčšina potrebná na odvolanie konateľa, pričom predmetné ustanovenie sa v pripravovaných dokumentoch zhoduje s originálnymi exemplármi zmluvy. Uznesením OR PZ v Trnave odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP.1097/3-VYS-TT-2015 zo dňa 24.2.2016, bolo oznámenie Ing. A. W. o podozrení zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postupu podľa § 197 ods. 2 Tr. por. V odôvodnení sa uvádza, že spoločníci hlasovali podľa podmienok uvedených v originálnych exemplároch spoločenských zmlúv založených v obchodnom registri a zbierke listín, ktoré neboli celé obdobie nikým namietané, postupovali v zmysle ustanovení spol. zmluvy, o ktorej v čase ich hlasovania neboli žiadne pochybnosti; skutočnosť, že p. Ing. N. N., p. Vladimír Mosný a následne p. O. G. a p. F. G. sa považujú za legitímnych konateľov a v rozsahu kompetencií konateľov aj konali,

či konajú, nie je možné zatiaľ nijakým spôsobom spochybníť či vyvrátiť. Aj toto uznesenie potvrdzuje skutočnosť, že spoločenská zmluva zo dňa 27.1.2010 tak, ako bola založená do obchodného registra nevykazuje znaky manipulácie, v dôsledku čoho tak všetky rozhodnutia valného zhromaždenia prijaté na jej základe sú platné. Závery trestného konania vedeného pod ČVS: ORP-1097/3-VYS-TT-2015 potvrdzujú skutočnosť, že so spoločenskou zmluvou zo dňa 27.1.2010 založenou v obchodnom registri nebolo manipulované. Znalecké dokazovanie vykonané v trestnom konaní ČVS: ORP-1102/2-OVK-TT-2012 potvrdzuje skutočnosť, že k manipulácii, resp. pozmeňovaniu spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010 nedošlo, naopak potvrdilo, že k manipulácii došlo v prípade listín, na ktoré sa odvoláva Ing. A. W. a že mimoriadnym valným zhromaždením dňa 27.1.2010 boli okrem zmeny počtu členov dozornej rady prijaté aj ďalšie zmeny, okrem iného aj hlasovacieho kvóra pri vymenovávaní a odvolávaní konateľov, a toto bolo zmenené na jednoduchú väčšinu. Preto akékoľvek údajné rozhodnutia valného zhromaždenia, ktoré boli údajne prijaté vychádzajúc zo znenia spol. zmluvy zo dňa 27.1.2010 a teda verzie, kde v čl. 7 ods. 9 sa ako hlasovacie kvórum pre vymenovanie a odvolávanie konateľov vyžaduje dvojtretinová väčšina všetkých hlasov spoločníkov, sú v rozpore so zákonom, a teda sú neplatné, neúčinné, nevykonateľné a neakceptovateľné a nemôžu spôsobovať zamýšľané právne následky. Naopak všetky rozhodnutia valného zhromaždenia prijaté vychádzajúc zo znenia spol. zmluvy zo dňa 27.1.2010 sú platné a v súlade so zákonom, teda aj uznesenia o odvolaní Ing. A. W. z funkcie konateľa a o vymenovaní pani O. G. a p. F. G. do funkcie konateľov. Pokiaľ teda súdy priznávajú ochranu tvrdeniam Ing. A. W. a Ing. C. L. a s ním spriaznených osôb, konajú v rozpore s objektívnou pravdou a ich rozhodnutia sú nezákonné.

40. Žalovaný podaním zo dňa 13.1.2017 (doručeným súdu dňa 16.1.2017), podaním v mene žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r. o., oznámil, že Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ Nitra vydalo dňa 14.12.2016 uznesenie ČVS: PPZ-289/NKA-FP-ZA-2016 (pripojené v prílohe), na základe ktorého OČTK stíha ako obvineného Ing. W., za obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, a to na tom základe, že v čase vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 23.11.2015 a uznesenia č. k. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015 uskutočnil Ing. W. bez hospodárskeho dôvodu niekoľko prevodov z bankového účtu spoločnosti FOOD FARM na seba, C. L., príp. tretie osoby, pričom týmito konaniami bola spoločnosť žalovaného spôsobená škoda najmenej vo výške 117.120,16 Eur. Ing. W. sa ďalej pokúsil previesť v uznesení špecifikované nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného na tretie s ním spriaznené osoby, čím mohla byť spoločnosť spôsobená škoda najmenej vo výške 4.504.073,80 Eur. Ing. W. týmito konaniami konal v rozpore so záujmami žalovaného, pričom presadzoval výlučne svoje vlastné záujmy a záujmy tretích osôb. Pretože nie je vylúčené, že Ing. W. a C. L. a s nimi spriaznené osoby budú pokračovať v neoprávnených a protiprávných konaniach, pri ktorých budú neoprávnene vystupovať v mene žalovaného, žalovaný upozorňuje, aby súd s takýmito osobami nekonal.

41. Žalovaný podaním zo dňa 19.1.2017 (doručeným súdu dňa 26.1.2017), podaním za žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r. o., k vyjadreniu žalobcu k podanému dovolaniu a doplneniu dovolania uviedol, že vzhľadom na zrejmosť mimoriadne významného konfliktu záujmov Ing. A. W. st., otca žalobcu a zároveň osoby vydávajúcej sa za údajne oprávnenú konať za žalovaného v zmysle predbežných opatrení Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/541/2015-180 zo dňa 3.6.2015 a č. k. 36Cb/542/2015-146 zo dňa 23.11.2015, sú výroky žalobcu ohľadne absencie konfliktu záujmov Ing. W. st. so žalovaným absurdné. Žalovaný sa dištancuje od tvrdení žalobcu, že úkony Ing. W. st. - späťvzatie odvolania a odvolanie plnomocenstiev, sú úkonmi, ktoré zabránia ďalšiemu znižovaniu jeho majetku, poukázal na to, že súlad záujmov možno zreteľne vidieť iba u žalobcu a jeho otca Ing. W.. Okrem existujúceho konfliktu záujmov Ing. W. so záujmami žalovaného, úkony vykonané Ing. W. st. na základe predbežných opatrení OS TT nie je možné prihliadať, pretože tieto predbežné opatrenia boli v odvolacom konaní zrušené a zákon s týmito úkonmi nespája žiadne právne účinky (uznesenie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1708/2011 zo dňa 30.8.2012). Zrušenie predbežných opatrení má účinky ex tunc, čo znamená, že sa na ne hľadí, ako by nikdy neboli nariadené a všetky právne úkony vykonané na ich základe, sú absolútne ničotné, neplatné a nevykonateľné. Takto absolútne ničotné, neplatné a nevykonateľné je aj údajné späťvzatie odvolania podané v mene žalovaného Ing. W., či vypovedanie plnomocenstiev vykonané v mene žalovaného Ing. W. st. Aj posledné znalecké zistenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ podané v konaní OR PZ v Trnave pod ČVS: ORP-1102/2-OVK-TT-2012 preukazujú rozpor záujmov Ing. W. st. so záujmami žalovaného a potvrdzujú, že práve verzie spoločenskej zmluvy predkladané Ing. W. om st., otcom žalobcu sú falšované a nezhodujú sa s jej platnými originálmi. Ing. W. st. je pritom

stíhaný ako obvinený za obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, nakoľko v čase vykonateľnosti uvedených predbežných opatrení, uskutočnil bez hospodárskeho dôvodu niekoľko prevodov z bankového účtu žalovaného na seba a tretie osoby, a ďalej sa pokúsil previesť aj nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného na tretie s ním spriaznené osoby. Nepochybný rozpor záujmov Ing. W. st. so záujmami žalovaného potvrdil tiež Okresný súd Banská Bystrica, keď vydal uznesenie č. k. 10CbPv/20/2016-85 zo dňa 29.12.2016, ktorým sa okrem iného prikazuje Ing. W. st. zdržať sa všetkých a akýchkoľvek úkonov vykonaných v mene alebo za žalovaného.

42. Žalovaný podaním zo dňa 25.7.2017 (doručeným súdu dňa 27.7.2017), podaným za žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r.o., upozornil na to, že proti uzneseniu OČTK ČVS:PPZ-289/NKA-FP-ZA-2016 zo dňa 14.12.2016, na základe ktorého OČTK stíhalo Ing. W. ako obvineného, podal Ing. W. sťažnosť, ktorej Krajská prokuratúra v Bratislave vyhovel a uznesením sp. zn. 1 Kv 71/16/110-16 zo dňa 17.3.2017 uznesenie vyšetrovateľa zrušila. Žalovaný podal následne návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia prokurátora v prípravnom konaní, na základe ktorého generálny prokurátor uznesením zo dňa 12.7.2017, sp. zn. IV Pz 121/17/1000-11 rozhodol, že právoplatné uznesenie KP BA zrušuje a prokurátorku KP BA prikázal, aby o veci znovu konala a rozhodla. Preto platí, že Ing. W. je opätovne trestne stíhaný v procesnom postavení obvineného za obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu. Neodkladným opatrením Okresný súd Banská Bystrica zaviazal Ing. W. zdržať sa všetkých a akýchkoľvek úkonov vykonávaných v mene alebo za spoločnosť FOOD FARM, ktoré neodkladné opatrenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4.5.2017, č. k. 43CoPv/5/2017-131. Zároveň neodkladné opatrenie Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/145/2016-87 zo dňa 4.10.2016, ktorým bolo O. G. a F. G. zakázané vykonávať akékoľvek konanie, v rámci ktorého by vystupovali ako konateľky žalovaného, alebo vystupovali v mene a na účet žalovaného, bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/20/2017-345 zo dňa 16.3.2017 v celom rozsahu zrušené a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia bolo zastavené.

43. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, uznesením č. k. 2 Cdo/223/2016 zo dňa 26.9.2017 zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 3.2.2016 sp. zn. 11 CoPr/4/2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave z 13.4.2016 č. k. 11 CoPr 4/2015-352 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ust. § 20 a § 21 ods. 1 až 3 OSP, ako aj ust. § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka a uviedol, že v danom spore žalovaný potom, ako súd prvej inštancie na základe žaloby žalobcu určil, že jednostranný právny úkon žalovaného, a to výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 5.4.2013 je neplatný, podal voči rozsudku odvolanie, ktoré odvolacím súdom nebolo meritórne prejednané v dôsledku uskutočneného späťvzatia Ing. A. W. st., otcom žalobcu. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil aj bez ohľadu na zjavnú totožnosť mien žalobcu a osoby, ktorá za žalovaného konala a uskutočnila späťvzatie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorá osoba bola zároveň zjavne odlišná od osôb konajúcich za žalovaného v čase podania žaloby zo strany žalobcu. Odvolací súd sa nezaoberal otázkou, či v konkrétnom prípade nedošlo k stretu záujmov medzi žalovaným v čase späťvzatia odvolania voči rozhodnutiu vo veci samej, osobou konajúcou za žalovaného nevynímajúc aj ďalšie okolnosti prípadu vrátane ohľadu na právny pomer takejto osoby so žalobcom v danom spore. Z obsahu spisu následne vyplýva, že rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31 Cob 18/2016 a sp. zn. 21 Cob 28/2016 boli rozhodnutia sp. zn. 36 Cb/541/2015 a sp. zn. 36Cb 542/2015 zmenené tak, že súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým okrem iného bol Ing. A. W. st. oprávnený konať a podpisovať vo všetkých veciach žalovaného samostatne, zamietol. Napokon aj z výpisu z obchodného registra žalovaného je zrejme skončenie funkcie konateľa Ing. A. W. 15.6.2012. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom spore zastavením odvolacieho konania bez objasnenia okolností, či medzi žalovaným a osobou oprávnenou konať za žalovaného nebol daný rozpor v ich záujmoch (§ 21 ods. 3 OSP) v čase uskutočnenia dispozičného úkonu späťvzatia odvolania so zreteľom na všetky ďalšie okolnosti prípadu, ako aj na osobu žalobcu vystupujúcu pred súdom v opačnom procesnom postavení ako osoba konajúca za právnickú osobu ako žalovaného v danom spore, bola tým odňatá možnosť dovolateľa ako účastníka konania (či strany v spore) konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) OSP, resp. nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie (vrátane opravného uznesenia) vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, na základe čoho najvyšší súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a ďalej sa nezaoberal ďalšími námietkami a návrhmi uvedenými v dovolaní.

44. Podaním zo dňa 23.2.2018, doručeným odvolaciemu súdu dňa 26.2.2018, vstúpil do konania ako intervenient na strane žalovaného Ing. N. N., v zmysle § 82 ods. 1 CSP. Právny záujem na výsledku konania intervenient odôvodňoval tým, že je jedným zo spoločníkov žalovaného, ktorého veľkosť obchodného podielu predstavuje 20%. Preto môže byť priamo dotknutý na svojich majetkových právach, kam patrí najmä jeho právo na podiel na zisku podľa § 123 Obchodného zákonníka. Takisto môže byť dotknutá povinnosť intervenienta vyplývajúca mu z § 121 Obchodného zákonníka a čl. 11 bod 3 spoločenskej zmluvy, v zmysle ktorého je valné zhromaždenie oprávnené uložiť spoločníkom povinnosť prispieť na úhradu strát spoločnosti peňažným plnením nad výšku vkladu až do polovice základného imania podľa výšky jeho vkladu. Výsledok tohto súdneho konania môže určiť platnosť skončenia pracovného pomeru, ktorého priamym dôsledkom by bola hospodárska ujma na strane žalovaného v podobe náhrady mzdy a iných majetkových nárokov žalobcu, ktoré by nepriamo mali dopad aj na hmotnoprávne postavenie intervenienta a jeho majetkové práva a povinnosti ako spoločníka žalovaného. Právny záujem intervenienta je daný aj z dôvodu, že výpoveď a rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách bola podpísaná o. i. intervenientom ako bývalým konateľom žalovaného. Intervenient má za to, že žalobou napadnutá výpoveď je platná, preto by mal odvolací súd rozhodnúť tak, že napadnutý rozsudok zmení tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.

45. Žalovaný v podaní zo dňa 26.2.2018, doručeným súdu dňa 28.2.2018, podaným za žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r. o., uviedol, dňa 17.2.2018 boli do obchodného registra zapísaní ako údajní konatelia žalovaného Ing. W. a Ing. L. s tým, že v mene spoločnosti konajú a podpisujú obaja vždy spoločne a zároveň bola do obchodného registra ako adresa sídla spoločnosti zapísaná adresa Dvorníky 252. Žalovaný upozorňuje na to, že Ing. W. a Ing. L. nie sú konateľmi žalovaného, a žalovaný považuje postup súdu, ktorý vykonal tento zápis za nezákonný, pretože Ing. W. a Ing. L. údajným rozhodnutím vo forme per rollam zo dňa 22.1.2016 protiprávne prijali rozhodnutie o vymenovaní Ing. W. a Ing. L. za konateľov spoločnosti žalovaného, pretože znemožnili Ing. N. hlasovať a vykonávať tak jeho práva spoločníka. Navyše Ing. W. a Ing. L. návrh údajného rozhodnutia vo forme per rollam nezasielali spoločnosti AMISIS, a.s., ktorá je spoločníkom žalovaného s výškou obchodného podielu 40% zo základného imania s odôvodnením, že na hlasy tejto spoločnosti sa prihliadať nemusí, pretože podľa predbežného opatrenia Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/7/2013-48 zo dňa 14.2.2013 je spoločnosť AMISIS povinná zdržať sa úkonov, pri ktorých by vystupovala ako spoločník. Návrh údajného rozhodnutia vo forme per rollam nezasielali ani Ing. N., s odôvodnením, že v zmysle predbežných opatrení OS TT sú oprávnení vykonávať hlasovacie práva zaňho. Údajný návrh preto treba považovať za absolútne neplatný, ničotný a nezaväzujúci žalovaného, navyše bol nespôsobilý na zápis zmien do obchodného registra, z dôvodu formálnych nedostatkov a žalovaný ho považuje za nezákonný. Z dôvodu opatrnosti došlo dňa 28.11.2016 k prijatiu rozhodnutia spoločníkov žalovaného vo forme per rollam, ktorým spoločníci nadpolovičnou väčšinou hlasov odvolali Ing. W. a Ing. L. z údajnej funkcie konateľa a zvolili do funkcie konateľov spoločnosti p. O. G. a F. G., keď rozhodnutie spoločníkov o vymenovaní a odvolaní konateľov má konštitutívne účinky, čo znamená, že je platné bez ohľadu na zápis v obchodnom registri. Následne návrhom zo dňa 28.9.2017 navrhol Ing. N. ako spoločník žalovaného ostatným spoločníkom prijatie rozhodnutí vo forme per rollam, ktorými sa odvolávajú doterajšie konateľky F. G. a O. G. a za konateľov sa vymenúvajú p. G. H. a G. N.. Ing. N. ako aj spoločnosť AMISIS a.s. súhlasili, rovnako súhlasili aj bývalí spoločníci O. G. a H. G.. S návrhmi nesúhlasili Ing. W. a Ing. L., ktorí sa v stanovenej lehote nevyjadrili. Vymenovanie p. H. a p. N. do funkcie konateľov spoločnosti nie je zapísané v obchodnom registri, avšak rozhodnutie spoločníkov o odvolaní a vymenovaní konateľov má konštitutívne účinky bez ohľadu na zápis v obchodnom registri, predpokladá sa ich správnosť, kým súd nevysloví opak. Keďže neexistuje žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré by určilo rozhodnutie per rollam spoločníkov žalovaného zo dňa 28.9.2017 za neplatné, je potrebné tieto rozhodnutia považovať za platné. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 10CbPv/20/2016-85 zo dňa 29.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoPv/5/2017-131 zo dňa 4.5.2017 zaviazal Ing. W. zdržať sa všetkých úkonov v mene alebo za spoločnosť žalovaného (vykonateľné dňa 16.1.2017). Pretože v mene žalovaného konajú a podpisujú dvaja konatelia vždy spoločne, je akýkoľvek úkon vykonaný v mene žalovaného Ing. W. a Ing. L. spoločne, alebo Ing. W. a Ing. L. samostatne neplatný. Zároveň žalovaného nezaväzuje konanie Ing. W. ako údajného prokuristu žalovaného, nakoľko uvedené uznesenie zakazuje Ing. W. konať vo všetkých úkonoch vykonávaných v mene alebo za spoločnosť FOOD FARM. Ako prokurista žalovaného je však oprávnená konať p. G. L., ktorej funkcia prokuristky vznikla zápisom do obchodného registra dňa 15.7.2016, keď neexistuje žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré by určilo rozhodnutie o vymenovaní prokuristky p. G. L. za neplatné. Ing. W. a Ing. L. nie sú konateľmi spoločnosti, právne úkony uskutočnené nimi alebo nimi splnomocnenými

osobami sú neplatné, preto s týmito osobami súd nemôže konať ani im poskytovať informácie dôverného charakteru. Presne rovnaké tvrdenia zopakoval žalovaný aj v ďalšom svojom podaní zo dňa 24.4.2018 (doručenom súdu dňa 25.4.2018).

46. Žalovaný v podaní zo dňa 12.3.2018 (doručenom súdu dňa 13.3.2018), podaným v mene žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r. o., uviedol, že dňa 17.2.2018 boli do obchodného registra zapísaní ako údajní konatelia spol. FOOD FARM Ing. A. W. a Ing. L., pričom podľa žalovaného ide o nezákonný zápis, nakoľko návrh Ing. W. na zápis zmeny údajov do obchodného registra zo dňa 22.1.2016, vedený na OS Trnava pod sp. zn. 42Re/120/2016, na základe ktorého došlo k nezákonnému zápisu, vychádzal z neplatných, neúčinných a nulitných údajných rozhodnutí spoločníkov žalovaného s ktorými zákon nespája žiadne účinky, teda nedošlo k zvoleniu Ing. W. a Ing. L. za konateľov spol. FOOD FARM. Z dôvodu opatrnosti a pre predĺženie pochybností boli Ing. W. a Ing. L. hlasovaním odvolaní a teda nie sú konateľmi žalovaného. Jedinými oprávnenými osobami konať v mene žalovaného sú dnes p. H. a p. N., ktorí boli do funkcie konateľov zvolení dňa 1.12.2017, po údajnom zvolení Ing. W. a Ing. L., z čoho opakovane vyplýva, že nie sú konateľmi žalovaného. Navyše v mene žalovaného konajú a podpisujú vždy dvaja konatelia vždy spoločne, pričom Ing. W. je v dôsledku vykonateľného neodkladného opatrenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbPv/20/2016-85 zo dňa 29.12.2016 povinný zdržať sa všetkých úkonov v mene alebo za spol. FOOD FARM a Ing. L. nie je oprávnený konať v mene žalovaného samostatne. Prípadné odvolanie plných mocí udelených žalovaným spoločnosti ius aegis s. r. o. vykonané údajne v mene žalovaného Ing. L. samostatne prípadne Ing. W. samostatne, alebo Ing. L. a Ing. W. spoločne, je neplatné a ničotné, nakoľko by bolo vykonávané neoprávnenou osobou. Preto súd nemôže na takéto údajné odvolanie plných mocí prihliadať. Preto aj prípadné udelenie plných mocí na údajné zastupovanie spol. FOOD FARM akýmkoľvek osobám je z dôvodu rozporu so zákonom absolútne neplatný a žalovaného nezaväzujúci. Preto aj akékoľvek právne úkony vykonané na základe takýchto údajných plnomocenstiev ako údajné úkony uskutočnené v mene žalovaného sú neplatné vo vzťahu k žalovanému a žalovaný z nich nie je zaviazaný. Preto súd nemôže prihliadať na úkony vykonané Ing. W. a Ing. L. (spoločne, či samostatne) prípadne nimi údajne splnomocnenými osobami údajne v mene žalovaného. Presne rovnaké tvrdenia zopakoval žalovaný aj v ďalšom svojom podaní zo dňa 24.4.2018 (doručenom súdu dňa 25.4.2018).

47. Žalovaný v podaní zo dňa 20.7.2018 (doručenom súdu dňa 23.7.2017), podaným v mene žalovaného adv. kanceláriou ius aegis s. r. o., uviedol, že opakovane zdôrazňuje, že osobami oprávnenými konať v mene žalovaného sú konatelia G. H. a G. N., ktorí boli do funkcie konateľov žalovaného zvolení hlasovaním spoločníkov žalovaného ku dňu 20.10.2017, čo potvrdil aj OS Trnava, ktorý ich zapísal do obchodného registra ako konateľov žalovaného. Z úplného výpisu z obchodného registra, ako aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava I. č. k. 32Cb/62/2016-166 zo dňa 9.4.2018 vyplýva, že Ing. A. W. st. a Ing. C. L. sa konateľmi žalovaného údajne odo dňa 22.1.2016 nikdy nestali, preto nie sú oprávnení konať v mene žalovaného, a teda akékoľvek úkony nimi vykonané údajne v mene žalovaného sú ničotné. OS Trnava zároveň zápisom zo dňa 19.7.2018 vymazal z obchodného registra žalovaného Ing. W. z jeho údajnej funkcie prokuristu, pričom rovnako uviedol deň vzniku a deň zániku tejto funkcie v totožný deň, čím bola potvrdená neexistencia tejto funkcie Ing. A. W. ako údajného prokuristu žalovaného. Zároveň sídlo žalovaného je na adrese Dukelská 21, Hlohovec. Preto súd nemôže konať s Ing. A. W. a Ing. L.. Ďalej žalovaný uviedol, že sú ničotné a neplatné úkony vykonané v mene žalovaného Advokátskou kanceláriou Hudák & Ochodničiarová, v. o. s., a advokátkou JUDr. M. G., ktoré nie sú oprávnené konať v mene žalovaného a akékoľvek údajné plnomocenstvo udelené týmto osobám je absolútne neplatné, resp. ničotné. Akékoľvek plnomocenstvá údajne udelené v mene žalovaného týmto subjektom boli žalovaným opätovne z dôvodu opatrnosti odvolané. Zároveň žalovaný žiada, aby súd nerešpektoval akékoľvek a všetky úkony vykonané v mene žalovaného uvedenými subjektmi z dôvodu ich neplatnosti a ničotnosti, nakoľko nielenže boli akékoľvek plnomocenstvá udelené týmto subjektom už v minulosti odvolané, tieto údajné plnomocenstvá boli v mene žalovaného udelené Ing. W. a Ing. L., ktorí neboli oprávnení konať v mene žalovaného. Preto žalovaný z opatrnosti berie späť akékoľvek a všetky úkony vykonané údajne v mene žalovaného Advokátskou kanceláriou Hudák & Ochodničiarová, v. o. s., a advokátkou JUDr. M. G., Ing. A. W. a Ing. C. L..

48. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania

začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

49. V súlade s ust. § 374 ods. 1 CSP, doručil odvolací súd vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 16.7.2015 - ods. 20 až 22 odôvodnenia (č. I. 212 spisu), spolu s doplnením zo dňa 2.10.2015 - ods. 24 odôvodnenia (č. I. 242 spisu) žalovanému prostredníctvom jeho právneho zastúpenia, ako aj intervenientovi na strane žalovaného a umožnil im sa k nim vyjadriť.

50. Intervenient na strane žalovaného (ktorému boli doručené aj ostatné podania strán zo spisu) sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

51. Žalovaný podal písomné vyjadrenie zo dňa 14.8.2018 k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného, prostredníctvom advokátskej kancelárie ius aegis, s. r. o., v ktorom uviedol, že pokiaľ žalobca spochybňuje voľbu konateľa Ing. N. N. poukazom na znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/12219 zo dňa 29.11.2013, podľa ktorého s veľkou pravdepodobnosťou malo dôjsť k výmene strán 1 až 9 spoločenskej zmluvy, a teda aj k zmene čl. 7 bod 9 spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010, uvedené je irelevantné, nakoľko na zvolenie Ing. N. N. za konateľa žalovaného hlasovaním spoločníkov vo forme per rollam je potrebné s prihliadnutím na závery právnej doktríny a konštantnej judikatúry prihliadať ako na platné, kým súd nerozhodne inak, pričom takéto rozhodnutie do dnešného dňa neexistuje, a teda na zvolenie Ing. N. N. je teda potrebné prihliadať ako na platné (rovnako uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 60/1966, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. R 16/1998). Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 2 M Obdo 1/99, uverejnenom v časopise Zo súdnej praxe r. 2002, neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia (ako aj rozhodnutí prijatých vo forme per rollam, akým bolo aj zvolenie Ing. N. N. za konateľa žalovaného) je možné posudzovať výlučne podľa § 131 Obchodného zákonníka, nakoľko takéto uznesenie nie je právnym úkonom a nemôže sa naň aplikovať všeobecná úprava neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd jednoznačne judikuje, že neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia je možné vysloviť len v rozhodnutí vo veci samej a posúdenie platnosti uznesenia valného zhromaždenia nie je možné posudzovať ako otázku predbežnú. Uvedené podporuje aj právna doktrína, napr. v Oľga Ovečková a kol., Obchodný zákonník, komentár, druhé doplnené a prepracované vydanie 2008, Iura Edition, časť 1, str. 530 a nasl.; v Obchodný zákonník, Beckova edícia Komentované zákona, Mária Patakyová a kol., 3. vydanie 2010, str. 399. Pretože neexistuje žiadne právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré by určilo rozhodnutie spoločníkov žalovaného vo forme per rollam zo dňa 15.6.2012 za neplatné, je potrebné takéto rozhodnutie považovať za platné. K tvrdeniu žalobcu o manipulácii so spoločenskou zmluvou zo dňa 27.1.2010, ktorá je uložená v Zbierke listín žalovaný uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že by v znaleckom posudku bolo skonštatované, že verzia spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010 zo Zbierky listín OS Trnava bola manipulovaná, pretože znalecký posudok nanajvyš obsahuje tvrdenie, že mohlo dôjsť k manipulácii, a to by bolo možné potvrdiť až po predložení ďalšieho pravého exempláru listiny. Žalovaný naopak poukazuje na závery uvedené v Doplnení znaleckého posudku č. ČEZ: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/18112 zo dňa 30.3.2015, ktoré potvrdzujú tvrdenia a skutočnosti uvádzané vo všetkých sporoch doteraz p. Vladimírom Mosným a p. Ing. N. N. a p. O. G. a žalovaným a dosvedčujú, že práve verzie spoločenskej zmluvy predkladané Ing. A. W. a Ing. C. L. sú falšované a nezhodujú sa s jej platnými originálmi. Predmetné znalecké posudzovanie tak potvrdzuje tvrdenia žalovaného, že k manipulácii, resp. pozmeňovaniu spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010 zo strany p. Vladimíra Mosného, p. Ing. N. N., p. O. G. nedošlo. Závery Doplnenia znaleckého posudku uvádzajú, že všetky posudzované spoločenské zmluvy zo dňa 27.1.2010 okrem spoločenskej zmluvy spoločnosti FOOD FARM zo dňa 27.1.2010 uvedenej ako materiál č. 1 a materiál č. 6, sa javia ako totožné, resp. sa zhodujú s predloženými originálnymi exemplármi spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010, z čoho vyplýva, že ich falšovanie je vylúčené. Zo znaleckého dokazovania tiež vyplýva, že v prípade skenu listiny Úplné znenie spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010, predloženým Ing. A. W. s trestným oznámením a kópie listiny Úplné znenie spoločenskej zmluvy zo dňa 27.1.2010 nájdenom v počítači p. Ing. B. H. - sekretárky bývalého riaditeľa p. Ing. A. W. ako sken zo dňa 20.6.2012 došlo k manipulácii. Je preto evidentné,

že vymenovanie Ing. N. N. hlasovaním spoločníkov žalovaného vo forme per rollam je platné, z čoho vyplýva, že Ing. N. N. ako konateľ žalovaného (ktorým sa v zmysle výpisu z OR SR stal dňa 16.6.2012) bol oprávnený udeliť generálne plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012 na zastupovanie žalovaného pani F. G., a teda generálne plnomocenstvo bolo udelené oprávnenými osobami. Žalovaný sa ďalej nestotožňuje z tvrdením žalobcu, podľa ktorého v texte výroku uznesenia Okresného súdu Piešťany zo dňa 17.8.2012, sp. zn. 7Cb/46/2012-91 je jednoznačne uvedené, že v mene spoločnosti budú konať a podpisovať vždy spoločne žalobca Ing. A. W. a konateľ žalovaného Vladimír Mosný. Týmto uznesením nedošlo k stanoveniu spôsobu konania v mene žalovaného, pretože predbežným opatrením nie je možné obmedziť konateľské oprávnenie, ako aj z dôvodu, že žalobcom podsúvaný výklad tohto predbežného opatrenia je nesprávny. Podľa žalovaného je potrebné predbežné opatrenie č. k. 7Cb/46/2012-91 interpretovať v zmysle právnych predpisov v tom smere, aby sa vykladalo výlučne v súlade s tým, čo ním súd mal v úmysle a súčasne najvyššie čo vôbec mohol nariadiť. Je nepripustné interpretovať predbežné opatrenie spôsobom, aby zahŕňovalo aj právne vzťahy, ktoré súd predbežným opatrením nemôže ovplyvniť, lebo nemá právomoc do nich zasiahnuť. Súd nemá právomoc predbežným opatrením zasiahnuť do výlučnej právomoci orgánu spoločnosti príslušného na rozhodovanie o štatutárnom orgáne, lebo to podľa § 125 ods. 1 písm. f) a § 133 ods. 4 Obchodného zákonníka, patrí do výlučnej kompetencie spoločníkov spoločnosti. Predbežné opatrenie nemôže obmedzovať oprávnenie konateľov, lebo je to v rozpore s § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka. Výklad predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91 žalobcom a prvoinštančným súdom, podľa ktorého akékoľvek konania v mene žalovaného iné, než spoločné konanie pána Ing. A. W. a pána Vladimíra Mosného výlučne, je v rozpore s týmto predbežným opatrením, a preto je absolútne neplatné, ide extenzívne nad rámec samotného gramatického znenia obsahu výroku. Toto predbežné opatrenie totiž ukladá povinnosť niečo strpieť a nie niečo konať alebo aktívne pôsobiť v určitom smere. Prvoinštančný súd totiž naznačuje, že v zmysle predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91 by žalovaný mal byť povinný zabezpečiť vo svojom mene také konanie, kde spoločne bude konať pán Ing. A. W. a pán Vladimír Mosný. Aj keby výrok predbežného opatrenia znel tak, hoci evidentne takto neznie, vzhľadom na ich odvolanie z funkcie konateľov s konštitutívnymi účinkami, by to bolo nevykonateľné. Vo výroku predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91 je pritom explicitne uvedené, že žalovaný má povinnosť strpieť určitý druh konania, namiesto konania ako je uvedený v obchodnom registri, čo znamená že žalovanému nebolo zakázané konať iným spôsobom, prípadne prikázané konať istým spôsobom, ale iba má určité konanie strpieť. V rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/11/2013-541 zo dňa 22.5.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/231/2015-560 zo dňa 18.2.2016 bolo konštatované, že hlasovanie o odvolaní Ing. A. W. z funkcie konateľa žalovaného netrpí žiadnou žalobcom namietanou vadou, ktorá by spôsobovala neplatnosť predmetných uznesení spoločníkov; možno na teraz ustáliť, že Ing. A. W. odo dňa 15.6.2012 nie je konateľom spoločnosti FOOD FARM a nemá právo konať v mene tejto spoločnosti ako jej konateľ a ani z inej pozície; hoci predmetné uznesenia o vymenovaní a odvolaní konateľov boli napadnuté súdnou žalobou na Okresnom súde Piešťany (sp. zn. 7Cb/46/2012) súd konštatuje, že ide o relatívne neplatný právny úkon, a teda sa uznesenia valného zhromaždenia považujú za platné so všetkými právnymi následkami nimi vyvolanými až do okamihu rozhodnutia súdu o neplatnosti; v danom prípade sa do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti týchto uznesení (v konaní 7Cb/46/2012) na tieto uznesenia hľadí ako na platné a účinné. Okresný súd Bratislava I tiež konštatoval, že predbežné opatrenie č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 nemôže byť interpretované tak, že je výlučné konanie za spoločnosť, a to spoločným konaním Ing. A. W. a Vladimíra Mosného, takýto výklad ide nad rámec predbežného opatrenia, pričom z dôvodu následného odvolania Vladimíra Mosného z funkcie konateľa spol. FOOD FARM s. r. o. je otázne, či takáto eventualita vôbec môže nastať. Odhliadnuc od uvedeného, výpoveď daná žalobcovi žalovaným bola uskutočnená na základe úkonu pani F. G., ktorá konala za žalovaného na základe generálneho plnomocenstva, ktoré predchádzalo vykonateľnosti predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91, preto je rozhodnutie Krajského súdu v Hradci Králové sp. zn. 28 Co/18/2000, na ktoré poukazuje žalobca na danú vec neaplikovateľné. Žalovaný napriek existencii predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91 mohol konať prostredníctvom svojich konateľov prípadne iných osôb a bol iba povinný strpieť konanie uvedené v predbežnom opatrení. Predbežné opatrenie nemá nijaký vplyv na generálne plnomocenstvo udelené F. G., nakoľko bolo udelené skôr, ako predbežné opatrenie nadobudlo vykonateľnosť. Rozsudok prvoinštančného súdu je nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a ostatných v ňom uvedených dôvodov. Pokiaľ ide o právny názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012 ohľadom neplatnosti generálneho plnomocenstva, žalovaný poukazuje na to, že tento názor nebol dôvodom, pre ktorý ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť, ústavný súd totiž tento právny názor vyslovil ako orbiter dictum (z lat. povedané na okraj). Na rozdiel od Ústavného súdu SR, rozhodovacia

prax všeobecného súdництва akceptuje udeľovanie generálnych plnomocnenstiev zo strany obchodných spoločností napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.5.2017, sp. zn. 16Co/474/2016 (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.11.2005 sp. zn. 29 Odo 1061/2004) podľa ktorého: „Vychádzať z premisy, že právnická osoba nemôže udeliť generálnu plnú moc, pretože konanie vo všetkých veciach je vyhradené štatutárnemu orgánu, je nesprávne - potom by sme mohli tvrdiť tiež to, že fyzická osoba, ktorá je plne spôsobilá na všetky právne úkony, nemôže takisto preniesť oprávnenie konať v jej mene v celom rozsahu na tretí subjekt. ... Ak by bolo úmyslom zákonodarcu vylúčiť všeobecnú plnú moc pri právnických osobách, tak by túto limitáciu jednoznačným spôsobom vyjadril v normatívnom texte. ... Občiansky zákonník tak štatutárnemu orgánu právnickej osoby neurčuje žiadne právne obmedzenie v tom, že udelí plnú moc na všetky úkony a týmto obmedzením nemôže byť ani ust. § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka.... navyiac odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré generálnu plnú moc označuje ako jednu z možných druhov plnomocnenstva (uznesenie NS SR zo dňa 30.6.2008, č. k. 1 Obo 37/2008). Nemožno opomenúť ani to, že v prejednávanej veci generálnu plnú moc udelili všetci konatelia žalovaného spoločne, teda konali v súlade so zápisom v obchodnom registri spoločnosti žalovaného, na základe čoho generálnu plnú moc podpísali za spoločnosť všetci konatelia spoločne. ... preto na prejednávajúcu vec nie je možné aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Odo 1082/2005... ako ani sp. zn. 29 Cdo 3540/2008 a 31 Odo 11/2006.... Ústavný súd preto vo svojom rozhodnutí prijal závery bez toho, aby sa vysporiadal s dikciou ostatných súvisiacich ustanovení právnych predpisov a svoje rozhodnutie založil len na argumentácii a aplikácii ust. § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie však nevraví nič o možnosti zastúpenia právnickej osoby na základe plnomocnenstva. ... poukazuje odvolací súd na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 433/01.... na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Obo 37/2008, ako aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29 Odo 1061/2004.“ Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj právna doktrína, napr. aj: Števec, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár, Praha: C.H. Beck, 2015 s. 188-196, kde uvádza, že plnomocnenstvo sa netýka len určitého právneho úkonu, ak bolo udelené tzv. všeobecné (generálne) plnomocnenstvo alebo plnomocnenstvo, ktoré sa týka viacerých úkonov rovnakého alebo rôzneho druhu. Rovnako rozdeľuje plnomocnenstvá podľa rozsahu právnych úkonov o. i. aj na generálne, pri ktorých uvádza, že na základe takéhoto plnomocnenstva je splnomocnenec oprávnený robiť za splnomocniteľa všetky právne úkony s výnimkou tých, na ktoré sa vyžaduje osobitné splnomocnenie alebo tých pri ktorých zastúpenie nie je možné, pričom ani jedna z uvedených výnimiek nie je prípadom právneho úkonu výpovede pracovnej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Z ustanovení Občianskeho zákonníka o zmluvnom zastúpení a konaní štatutárneho orgánu v mene právnickej osoby nevyplýva, že by právnická osoba nemohla tretej osobe platne udeliť generálne plnomocnenstvo na právne úkony právnickej osoby, práve naopak ako potvrdzuje súdna prax a odborná literatúra udelenie takejto plnej moci právnickou osobou umožňuje. Vzhľadom na to, že v danej veci generálne plnomocnenstvo udelili všetci konatelia žalovaného spoločne, teda konali v súlade so zápisom v obchodnom registri spoločnosti žalovaného, na základe čoho generálne plnomocnenstvo podpísali za spoločnosť všetci konatelia spoločne. Išlo teda o prejav každého konateľa žalovaného a teda ide o platný právny úkon a platné generálne plnomocnenstvo. Konanie F. G. na základe generálneho plnomocnenstva je platným právnym úkonom, nakoľko bola dodržaná forma plnej moci, plná moc bola vystavená oprávnenými osobami a výklad, ktorý podsúva žalobca je nesprávny. Prvoinštančný súd teda rozhodol nesprávne, nakoľko na zvolenie Ing. N. N. za konateľa žalovaného dňa 15.6.2012 je potrebné nahliadať ako na platné, kým súd meritorne nerozhodne o tejto platnosti inak, a teda generálne plnomocnenstvo bolo v mene žalovaného udelené oprávnenými osobami; výklad predbežného opatrenia č. k. 7Cb/46/2012-91 prvoinštančným súdom bol nesprávny, nakoľko týmto predbežným opatrením nebolo určené Ing. N. N. zdržať sa úkonov v mene žalovaného a ani nebolo určené pánovi Vladimírovi Mosnému konať iba spoločne s Ing. A. W., ale predbežným opatrením č. k. 7Cb/46/2012-91 bola žalovanému uložená iba povinnosť určité v ňom uvedené konanie strpieť, udelenie generálneho plnomocnenstva konateľmi žalovaného je platné, udelenie generálneho plnomocnenstva právna doktrína pripúšťa a výpoveď daná žalobcovi za žalovaného p. F. G. na základe generálneho plnomocnenstva je platná. Vzhľadom na to žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

52. Žalobca ani intervenient na strane žalovaného sa k vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného viac nevyjadrili.

53. Ďalšie podania strany v odvolacom konaní do spisu nedoručili.

54. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a 202 OSP, akt. § 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

55. Odvolací súd sa po zrušení jeho uznesenia č. k. 11CoPr/4/2015-294 zo dňa 3.2.2016 spolu s opravným uznesením č. k. 11CoPr/4/2015-352 zo dňa 13.4.2016 a vrátení mu veci rozhodnutím dovolacieho súdu č. k. 2 Cdo 223/2016-548 zo dňa 26.9.2017 zaoberal v prvom rade znova otázkou účinnosti späťvzatia odvolania žalovaného podaním Ing. A. W. st. (nar. XX.X.XXXX) zo dňa 27.1.2016 doručeného súdu dňa 1.2.2016, a to v súlade s právnym názorom vysloveným v uznesení dovolacieho súdu (ods. 18), že za právnickú osobu konať nemôže osoba v prípade, ak dôjde k stretu (kolízii) jej záujmov a záujmov právnickej osoby, pričom porušenie zákazu vyjadreného v § 21 ods. 3 OSP platného a účinného v čase vykonania úkonu späťvzatia odvolania, má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 OZ. Po preskúmaní povahy daného právneho úkonu (dispozitívny procesný úkon späťvzatia odvolania, ktoré má za následok zastavenie odvolacieho konania, a teda právoplatnosť pôvodne žalovaným napadnutého rozsudku, ktorým bola vyslovená neplatnosť výpovede z pracovného pomeru zo dňa 5.4.2013), ako aj okolností daného prípadu (žalobcom, domáhajúcim sa neplatnosti výpovede žalovaného je syn osoby, ktorá vzala za žalovaného odvolanie späť), dospel odvolací súd k záveru, že tento procesný úkon, vykonaný v mene žalovaného Ing. A. W. st. je neúčinný, nakoľko je absolútne neplatný podľa § 39 OZ, keďže ide o úkon odporujúci zákonu pretože tu jednoznačne existuje kolízia (stret) záujmov osoby konajúcej za žalovaného a záujmov samotného žalovaného. Ing. A. W. st. nar. XX.X.XXXX je otec žalobcu domáhajúceho sa určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru žalovaným, späťvzatím odvolania napomohol svojmu synovi úspešne sa domôcť uplatneného nároku, čo však nie je v súlade so záujmami žalovaného, ktorého Ing. A. W. st. pri podaní späťvzatia odvolania zastupoval, nakoľko s právoplatnosťou výroku rozsudku súdu o určení neplatnosti výpovede, sa spája nielen povinnosť neúspešnej procesnej strany nahradiť v plnom rozsahu trovy konania úspešnému žalobcu, ale je s tým spojená možnosť žalobcu domáhať sa voči žalovanému ďalších nárokov, ako náhrady mzdy, prípadne náhrady škody. Späťvzatím odvolania Ing. A. W. st. preto nekonal prioritne v súlade so záujmami žalovaného, ktorého zastupoval, ale uprednostnil záujmy svojho syna ako žalobcu. Späťvzatím odvolania jednoznačne došlo k stretu záujmov medzi žalovaným a osobou konajúcou za žalovaného v čase späťvzatia odvolania. Odvolací súd má za to, že na tento prípad možno analogicky aplikovať aj ust. § 22 ods. 2 OZ, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Ing. A. W. st. vystupoval pri späťvzatí odvolania na základe svojich tvrdení ako konateľ žalovaného, t. j. ako jeho štatutárny orgán. Je zrejmé, že konanie štatutárnych orgánov sa považuje za vlastné (osobné) konanie právnickej osoby, preto sa na konanie štatutárnych orgánov nevzťahujú ustanovenia OZ o zastúpení, pri ktorom konajúca osoba koná v mene zastúpeného (§ 22 s nasl. OZ). Nie je však vylúčené, aby aj na prípady, kedy sú záujmy člena štatutárneho orgánu v rozpore so záujmami právnickej osoby, bol aplikovaný § 22 ods. 2 OZ a dospelo sa k neplatnosti právnych úkonov urobených v konflikte záujmov (pozri orbiter dictum Najvyšší súd SR, sp. zn. 4 Cdo 191/2007). Analogickým použitím ust. § 22 ods. 2 OZ na daný prípad teda možno dospieť k rovnakému záveru o absolútnej neplatnosti úkonu späťvzatia odvolania, ako na základe v čase späťvzatia odvolania účinného procesného ustanovenia § 21 ods. 3 OSP. Navyše ako uviedol dovolací súd v ods. 19 odôvodnenia, Ing. A. W. st. konal v čase späťvzatia odvolania za žalovaného opierajúc sa o rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Cb/541/2015 a sp. zn. 36Cb/542/2015, ktoré boli následne rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31 Cob 18/2016 a sp. zn. 21 Cob 28/2016 zmenené tak, že súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým okrem iného bol Ing.

A. W., nar. XX.X.XXXX oprávnený konať a podpisovať vo všetkých veciach za žalovaného samostatne, zamietol, to znamená že následne zanikol aj právny základ, z ktorého Ing. A. W. st. odvodzoval svoje oprávnenie konať samostatne vo veciach žalovaného. V prípade, že odvolací súd zmení uznesenie o nariadení predbežného opatrenia tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne, na základe zistenia, že predbežné opatrenie nemalo byť vôbec vydané, nemôže mať takéto predbežné opatrenie žiadne právne účinky a treba naň hľadieť tak, akoby nikdy nebolo vydané, t. j. rozhodnutie odvolacieho súdu o zmene rozhodnutia zamietnutím návrhu na nariadenie predbežného opatrenia má účinky ex tunc (obdobne rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 1708/2011 z 30.8.2012). Na základe uvedeného je späťvzatie odvolania vykonané Ing. A. W. st. podaním zo dňa 27.1.2016 doručeným súdu dňa 1.2.2016 neplatné, teda neúčinné a odvolací súd naň neprihliada. Bolo preto dôvodným pristúpiť k meritórnemu prejednaniu podaného odvolania.

56. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 5.4.2013 v celom rozsahu vyhovel, keď dospel k záveru, že daný jednostranný právny úkon je podľa § 39 OZ absolútne neplatný, pretože predmetná výpoveď bola podpísaná F. G. na základe jej udelenej generálnej plnej moci zo dňa 22.6.2012, ktorá plná moc je však neplatná, pre rozpor s ust. § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko touto plnou mocou zverený rozsah právomocí patrí výlučne len konateľom obchodnej spoločnosti, ako aj z dôvodu, že vzhľadom na vykonateľnosť predbežného opatrenia Okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/46/2012-91 zo dňa 17.8.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/231/2012-271 zo dňa 13.12.2012, nemohla za spoločnosť konať splnomocnenkyňa na základe generálnej plnej moci udelennej jej Ing. N. N. a Vladimírom Mosným, ale konať za spoločnosť mohli iba Ing. A. W. spoločne s Vladimírom Mosným.

57. Prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie predovšetkým na závere, že výpoveď zo dňa 5.4.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 OZ, pretože ju za žalovaného podpísala F. G., konajúca v mene žalovaného na základe generálnej plnej moci zo dňa 22.6.2012, ktorú jej udelili Ing. N. N. a Vladimír Mosný, konatelia žalovaného v čase podpisu tejto generálnej plnej moci. Súd zistil, že generálna plná moc bola koncipovaná v takom rozsahu právomoci, ktorý patrí výlučne len konateľom spoločnosti, čo spôsobuje jej neplatnosť pre rozpor s ust. § 20 ods. 1 OZ, poukazujúc tiež na stanovisko Ústavného súdu SR vyjadrené v jeho uznesení III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012. S týmto záverom prvoinštančného súdu ako aj stanoviskom vyjadreným uznesení Ústavného súdu SR sa odvolací súd plne stotožňuje. Na uvedenom nič nemení námietka žalovaného, že tento právny názor vyslovil ústavný súd iba ako orbiter dictum, t. j. na okraj. Odvolací súd sa k tomuto právnomu záveru v celom rozsahu prikláňa. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 353/2012 uviedol, že ak sa splnomocnenie malo interpretovať tak, že je udelené spoločnosťou a v rozsahu oprávnenia robiť právne úkony spoločnosti vo všetkých veciach, išlo by o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 OZ, pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 OZ) patrí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom, poukazujúc aj na otázku princípu publicity, keď do obchodného registra sa zapisujú iba konatelia, prípadne prokuristi a na to nadväzujúcu požiadavku právnej istoty najmä u tretích osôb, ale aj spoločnosti samotnej, keďže nie je zrejmé, či by v týchto prípadoch robili právne úkony spoločnosti po udelení plnej moci konateľ a splnomocnenec popri sebe alebo iba splnomocnenec a pod. Tento záver ústavného súdu je logický a je plne v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami upravujúcimi konanie právnickej osoby.

58. Konanie v mene právnickej osoby primárne upravuje ust. § 20 ods. 1 a 2 OZ, v zmysle ktorého právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány) (ods. 1); zároveň za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé, pričom ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť (ods. 2). Pre právnickú osobu je charakteristické, že svoju vôľu nevytvára sama (na rozdiel od fyzických osôb), ale len prostredníctvom fyzických osôb, a to tých, ktoré sú na to právom povolané. Táto vôľa sa spravidla vytvára v najvyššom orgáne právnickej osoby (napr. valné zhromaždenie spol. s r. o.). Prejavovať takto vytvorenú vôľu navonok môže právnická osoba tiež len prostredníctvom iných osôb, t. j. štatutárnych orgánov. Konanie štatutárnych orgánov sa považuje za vlastné (osobné) konanie právnickej osoby, preto, ako už bolo vyššie uvedené, sa

na konanie štatutárnych orgánov nevzťahujú ustanovenia OZ o zastúpení (§ 22 s nasl. OZ). Úprava právnych úkonov právnických osôb v Občianskom zákonníku (§ 20 OZ) a v Obchodnom zákonníku (§ 13 OBZ) je pritom obsahovo zhodná, nakoľko ust. § 13 ods. 1 veta druhá a ods. 2 OBZ upravuje, že podnikateľ právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca; ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa. Kým teda Obchodný zákonník výslovne rozlišuje medzi štatutárnym orgánom a zástupcom, Občiansky zákonník spomína okrem štatutárnych orgánov len pracovníkov a členov právnickej osoby.

59. Štatutárny orgán právnickej osoby má tzv. všeobecné (generálne) konateľské oprávnenie, lebo je oprávnený robiť za právnickú osobu všetky právne úkony, pričom jeho oprávnenie vyplýva jednak zo zmluvy o zriadení právnickej osoby (napr. spoločenská zmluva, stanovy alebo zakladateľská listina) ako aj z príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Štatutárnym orgánom môže byť buď len jedna osoba (napr. jeden konateľ s. r. o.), alebo kolektív osôb (napr. dvaja alebo viacerí konatelia). Pod konaním sa pritom rozumie vykonávanie právnych úkonov, formálnych aj neformálnych vo všetkých veciach. Spôsob akým štatutárny orgán koná v mene spoločnosti upravuje Obchodný zákonník, resp. príslušná spoločenská zmluva. Spôsob konania (pri spol. s r.o.) potom znamená, či v mene spoločnosti je oprávnený konať každý jeden z viacerých konateľov samostatne, resp. všetci konatelia spoločne, alebo len niektorí z konateľov spoločne, ktorí sú určení v spoločenskej zmluve. Štatutárny orgán (jeho členovia) a spôsob jeho konania sa povinne zapisuje do Obchodného registra. Vymenovaním za štatutárny orgán, alebo za jeho člena a prijatím funkcie, vzniká medzi členom právnickej osoby a štatutárnym orgánom zmluvný vzťah príkazného typu, obsahom ktorého sú práva a povinnosti dohodnuté stranami pri ustanovovaní osoby do funkcie. Na dohodu o obsahu zmluvy, ako aj na jej zmenu je potrebný súhlas orgánu, ktorý člena štatutárneho orgánu do funkcie ustanovil.

60. V prípade spoločnosti s ručením obmedzeným, akou je i žalovaný, patrí právomoc vymenovať a odvolávať konateľov do pôsobnosti valného zhromaždenia (§ 125 ods. 1 písm. f/ OBZ), ktoré je Obchodným zákonníkom v ust. § 125 ods. 1 OBZ vymedzené ako najvyšší orgán spoločnosti, do pôsobnosti ktorého patrí rozhodovanie o zásadných otázkach spoločnosti. Obchodný zákonník neumožňuje delegovať túto právomoc na iný orgán. Preto ani samotný konateľ/konatelia nemôže disponovať právomocou preniesť svoje konateľské oprávnenie generálnym plnomocenstvom na tretiu osobu, čím by fakticky dochádzalo k rozšíreniu osôb disponujúcich všeobecným konateľským oprávnením spôsobom obchádzajúcim zákon. V danom prípade dvaja konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným, oprávnení konať v mene spoločnosti iba spoločne, splnomocnili generálnou plnou mocou p. F. G. konať v mene žalovaného vo všetkých veciach, pričom zo znenia tohto plnomocenstva, ktoré je uvedené v ods. 4 tohto odôvodnenia vyplýva, že ide o prenesenie celého rozsahu právomoci patriacej výlučne konateľom - štatutárnemu orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným. Generálnou plnou mocou zo dňa 22.6.2012 tak došlo nielen k tomu, že konatelia neprípustným spôsobom obchádzajúcim zákon (§ 125 ods. 1 písm. f/ OBZ) zverujúci vymenovanie konateľov iba najvyššiemu orgánu spoločnosti - valnému zhromaždeniu) zverili svoju generálnu konateľskú právomoc tretej osobe, ale navyše v rozpore so spôsobom konania upraveným v spoločenskej zmluve, keď v danom prípade sú ako štatutárny orgán povinný konať vždy dvaja konatelia spoločne, pričom títo dvaja konatelia svoju právomoc preniesli na jednu osobu, ktorú oprávniili konať v mene žalovaného samostatne. Ak rozhodol najvyšší orgán právnickej osoby o tom, že členovia štatutárneho orgánu nemôžu vykonávať právne úkony samostatne, ale len dvaja spoločne, nie je možné toto rozhodnutie obchádzať tým, že sám štatutárny orgán poverí celou svojou právomocou jedinú tretiu osobu. Obdobný záver prijal aj NS ČR v rozhodnutí z 15.10.2008, sp. zn. 31 Odo 11/2006, ako aj v rozsudku zo dňa 24.4.2007 sp. zn. 29 Odo 1082/2005, podľa ktorých ak stanovy spoločnosti určujú, že menom spoločnosti musia konať spoločne najmenej dvaja členovia predstavenstva, nie je prípustné, aby dvaja členovia predstavenstva udelili generálnu plnú moc iba jednému z nich. Pokiaľ je teda neprípustné, aby kolektívny štatutárny orgán, majúci v zmysle spoločenskej zmluvy (resp. rozhodnutia najvyššieho orgánu spoločnosti) konať len spoločne, splnomocnil na takého konanie iba jedného svojho člena, o to viac je neprípustné, aby kolektívny štatutárny orgán splnomocnil na výkon svojho generálneho konateľského oprávnenia jedinú tretiu osobu, ktorá ani nie je členom tohto štatutárneho orgánu. Spravidla si totiž spoločnosť zvolí povinnosť spoločného konania členov štatutárneho orgánu - tu konateľov, kvôli určitej kontrole. Ak teda konatelia, ktorých konanie je konaním samotnej spoločnosti sú povinní konať len spoločne, je v rozpore so zákonom a spoločenskou zmluvou, aby tretia osoba, ktorá nebola vymenovaná valným zhromaždením spoločnosti, vykonávala konateľskú pôsobnosť v celom rozsahu samostatne. Ako uviedol Ústavný

súd SR v uznesení III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1.8.2012, v prípade, že by konatelia boli oprávnení udeľovať generálne plnomocenstvo na výkon svojho konateľského oprávnenia tretím osobám, mohlo by dochádzať ku kolíziám a stretom, ak by určité právne úkony vykonávali tak konatelia a zároveň aj ich splnomocnenec. Udeľenie generálneho plnomocenstva na výkon konateľského oprávnenia, akým je i plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012 je problematické aj v tom smere, že konatelia nesú v zmysle § 135a ods. 2 OBZ objektívnu zodpovednosť za porušenie svojich povinností, kým zodpovednosť takejto tretej osoby je otázna, spravidla bude len obmedzená. Zároveň je tým narušená právna istota tretích osôb, pretože kým konatelia a spôsob ich konania musia byť zapísaní v obchodnom registri, generálny splnomocnenec sa do obchodného registra nezapisuje. Zo všetkých týchto dôvodov jednoznačne vyplýva, že konštrukcia právnickej osoby, tu spoločnosti s ručením obmedzeným vylučuje, aby jej kolektívny štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním samotnej právnickej osoby a ktorý je oprávnený vymenovať iba najvyšší orgán spoločnosti - valné zhromaždenie, sám udelil generálnou plnou mocou celý rozsah svojej konateľskej právomoci jedinej tretej osobe. Takýto postup je nielen v rozpore s ust. § 20 ods. 1 OZ, ale aj s ust. § 125 ods. 1 písm. f/ OBZ a § 133 ods. 1 OBZ. Ak spoločenská zmluva (na základe rozhodnutia najvyššieho orgánu spoločnosti, ktorým je valné zhromaždenie spoločníkov) upravuje, že spoločnosť má dvoch konateľov, ktorí sú oprávnení konať iba spoločne, potom títo konatelia, pre výkon rozsahu svojej pôsobnosti konať ako štatutárny orgán za danú právnickú osobu, nemôžu generálnym plnomocenstvom preniesť všetky svoje kompetencie na inú fyzickú osobu. Takýto postup je v rozpore a právnou úpravou štatutárnych orgánov spoločnosti v Obchodnom zákonníku a v spoločenskej zmluve danej spol. s r. o. Ide o neprípustné rozširovanie okruhu osôb oprávnených na základe generálnej plnej moci na rovnaké konateľské oprávnenie, aké patrí len konateľom zvoleným valným zhromaždením spoločnosti (obdobný záver je vyjadrený i v rozsudku NS ČR sp. zn. 32 Cdo 4133/2009). Vzhľadom na uvedené je generálna plná moc zo dňa 22.6.2012 udelená konateľmi Ing. N. N. a Vladimírom Mosným splnomocnencovi F. G. absolútne neplatná (§ 39 OZ) nakoľko odporuje zákonu a zároveň ho obchádza. Neobstojí potom ani obrana žalobcu, že zákonodarca udeľovanie generálnych plných mocí všeobecne povoľuje. Odvolací súd pripúšťa, že všeobecné generálne plnomocenstvo, ktorým splnomocniteľ splnomocňuje zástupcu na všetky právne úkony v praxi je možné (najmä u fyzických osôb), s výnimkou prípadov, kedy zákon vyžaduje osobitné plnomocenstvo, resp. prípadov pri ktorých zastúpenie nie je možné (napr. závet), avšak aj prípadov, ak sa takýmto generálnym plnomocenstvom porušuje zákon tým, že neprípustným spôsobom, v rozpore s ust. § 133 OBZ a § 125 OBZ rozširuje okruh osôb oprávnených neobmedzene konať za právnickú osobu.

61. Žalovaný sa v konaní bránil aj tým, že okrem štatutárneho orgánu môžu v zmysle ust. § 20 ods. 2 OZ za právnickú osobu vykonávať právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia; resp. že v zmysle § 13 ods. 1 OBZ môže konať za právnickú osobu aj zástupca; prípadne, že v zmysle ust. § 9 ods. 1 a 2 ZP môžu robiť úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnickou osobou aj poverení zamestnanci. Dôvodil, že žalovaná v čase výpovede zo dňa 5.4.2013 bola zamestnancom žalovaného a predmetné generálne plnomocenstvo malo predstavovať práve také poverenie, na základe ktorého bola oprávnená na právne úkony súvisiace s rozvázovaním právnych úkonov, teda bola oprávnená dať žalovanému výpoveď, pričom túto vôľu zamestnávateľa mali potvrdiť navrhovaní svedkovia Ing. N. a p. Mosný, ktorých však prvoinštančný súd nevypočul. Takáto obrana žalovaného neobstojí, pretože predovšetkým z obsahu samotného generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012 vyplýva, že nešlo o poverenie zamestnanca v súvislosti s jeho pracovnou pozíciou na vykonávanie konkrétnych právnych úkonov za zamestnávateľa, ale išlo jednoznačne o prenos celého konateľského oprávnenia konateľov danej spoločnosti na splnomocnenkyňu. Aj časť tohto plnomocenstva týkajúca sa pracovnoprávnych vzťahov neopravňuje splnomocnenkyňu iba na určité právne úkony, ale prenáša na ňu celú pôsobnosť žalovaného ako zamestnávateľa.

62. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že právnickú osobu zaväzuje nielen konanie štatutárneho orgánu. Základné podmienky vymedzujúce rozsah osôb odlišných od členov štatutárneho orgánu a podmienky za ktorých sa ich konanie pričíta právnickej osobe upravuje § 20 ods. 2 OZ. Okrem osôb uvedených v tomto ustanovení môže právnickú osobu zaväzovať aj konanie iných osôb, či už na základe zmluvného zastúpenia, alebo na základe iných predpisov (§ 14 - 16 OBZ, § 9 a 10 ZP, procesné predpisy). Zákon v týchto prípadoch v podstate finguje existenciu zmluvného zastúpenia. Vo svetle uvedeného sa vlastne vnútorný organizačný predpis alebo zaradenie osoby na určitú pracovnú pozíciu považuje za akt podobný plnomocenstvu.

63. Za právnickú osobu môžu podľa § 20 ods. 2 OZ vo vymedzenom rozsahu konať aj iní jej pracovníci (zamestnanci) alebo členovia (pri družstvách). Títo môžu robiť ako právne úkony v rozsahu stanovenom vo vnútorných organizačných predpisoch (pracovný poriadok, organizačná štruktúra právnickej osoby, interné smernice a iné), alebo ak je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Rozsah oprávnení týchto osôb je potom určený práve vnútorným predpisom alebo vyplýva z pracovného zaradenia danej osoby. Iní pracovníci (členovia) právnickej osoby teda nemôžu robiť právne úkony vo všetkých veciach ako štatutárny orgán, ale môžu robiť právne úkony len v obmedzenom rozsahu, t. j. len v rozsahu určenom vo vnútorných predpisoch právnickej osoby (štatút, stanovy, organizačný poriadok, pracovný poriadok) Pokiaľ tomu tak nie je, môžu právne úkony robiť za podmienky, že je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Konanie oprávneného pracovníka za právnickú osobu pritom nemožno považovať za jej zastupovanie na základe plnomocenstva. Žalovaný v danom prípade oprávnenie F. G. podpísať výpoveď udelenú žalobcovi preukazoval práve a len generálnym plnomocenstvom zo dňa 22.6.2012, v konaní ani v odvolaní netvrdil a nepreukazoval žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že F. G. bola oprávnená rozhodovať o skončení pracovných pomerov so zamestnancami, vzhľadom na existujúci platný organizačný poriadok žalovaného, alebo jej konkrétne pracovné zaradenie. V tomto smere neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, pričom generálne plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012 nie je dokladom oprávňujúcim F. G. konať v mene žalovaného v zmysle § 20 ods. 2 OZ. Skutočnosť, že p. F. G. konala za žalovaného pri udelení výpovede žalobcovi len na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012 vyplýva nielen zo samotnej listiny - Skončenie pracovného pomeru výpoveďou z 5.4.2013 (č. I. 7 spisu), ale aj z listín Písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách (č. I. 84 spisu), ako aj listiny - Zápis o doručovaní písomnej výpovede u zamestnávateľa (č. I. 47) spisu, ktoré všetky podpísala ako osoba konajúca na základe generálnej plnej moci.

64. Súvisiacu hmotnoprávnu úpravu konania fyzických osôb konať za právnické osoby obsahuje tiež Obchodný zákonník ako aj Zákonník práce. V zmysle ust. § 9 ods. 1 ZP, v pracovnoprávných vzťahoch robí právne úkony za zamestnávateľa, ktorý je právnická osoba, štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu; zamestnávateľ, ktorý je fyzická osoba, koná osobne. Namiesto nich môžu robiť právne úkony aj nimi poverení zamestnanci. Iní zamestnanci zamestnávateľa, najmä vedúci jeho organizačných útvarov, sú oprávnení ako orgány zamestnávateľa robiť v mene zamestnávateľa právne úkony vyplývajúce z ich funkcií určených organizačnými predpismi. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, zamestnávateľ môže písomne poveriť ďalších svojich zamestnancov, aby robili určité právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch v jeho mene. V písomnom poverení musí byť uvedený rozsah oprávnenia povereného zamestnanca (ods. 2). Títo zamestnanci teda musia byť zamestnávateľom poverení na vykonávanie úkonov v pracovnoprávných vzťahoch, pričom ich oprávnenie robiť právne úkony v mene zamestnávateľa nie je ako v prípade štatutárnych orgánov komplexné, ale je len obmedzené (v poverení musí byť uvedený rozsah oprávnenia povereného zamestnanca). Ustanovenie § 9 ZP neobsahuje ďalšie dodatočné podmienky oproti § 20 ods. 2 OZ. Generálne plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012 však nepredstavuje poverenie zamestnávateľa pre F. G. robiť určité právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch v jeho mene. Ako bolo uvedené, išlo o prenos generálneho konateľského oprávnenia, nešlo o udelenie poverenia podľa § 9 ods. 1 alebo ods. 2 ZP. Ani s poukazom na toto ustanovenie Zákonníka práce nemôže žalovaný dosiahnuť zhojenie neplatnosti tohto generálneho plnomocenstva, pretože to odporuje jeho obsahu. Skutočnosť, že p. F. G. konala za žalovaného pri udelení výpovede žalobcovi len na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012 a nie na základe svojej pracovnej pozície či zaradenia, vyplýva nielen zo samotnej listiny - Skončenie pracovného pomeru výpoveďou z 5.4.2013 (č. I. 7 spisu), ale aj z listín Písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačných zmenách (č. I. 84 spisu), ako aj listiny - Zápis o doručovaní písomnej výpovede u zamestnávateľa (č. I. 47) spisu, ktoré všetky podpísala ako osoba konajúca na základe generálnej plnej moci.

65. Napokon, podľa § 13 ods. 1 OBZ môže za právnickú osobu teda aj za spol. s r. o. konať mimo štatutárneho orgánu aj zástupca. Oprávnenie na zastupovanie v obchodnom práve vzniká na základe: a) zmluvného zastúpenia (§ 14, § 568, § 654 OBZ), b) na základe súdneho rozhodnutia (napr. § 131 ods. 3 OBZ) a c) zákonného zastúpenia (§ 13 ods. 3, § 15, § 16 OBZ). V danom prípade sa nejednalo o zastúpenie podľa písm. a), či b), žalovaný sa bránil, že na základe generálneho plnomocenstva p. F. G. konala v zmysle § 15 ods. 1 OBZ, podľa ktorého kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Uvádzal, že pani G. bola na základe generálneho plnomocenstva poverená činnosťami a vykonaním právnych úkonov v oblasti rozvázovania pracovných pomerov v spoločnosti žalovaného. Na rozdiel od ust. § 20 ods. 2 OZ, právo konať za právnickú osobu podnikateľa, podľa ust. § 15 ods. 1 OBZ sa vyžaduje faktické

poverenie výkonom určitej činnosti. Ako už bolo uvedené v súvislosti s ustanoveniami § 20 ods. 2 OZ, § 9 ods. 1 a 2 ZP, ani v súvislosti so znením ust. § 15 ods. 1 OBZ nemožno prisvedčiť obrane žalovaného, že by generálne plnomocenstvo spĺňalo náležitosti poverenia v zmysle § 15 ods. 1 OBZ. Poverená osoba v zmysle § 15 ods. 1 OBZ (osoba, ktorú právnická osoba poverila pri prevádzkovaní podniku určitou činnosťou) môže za obchodnú spoločnosť konať bez plnomocenstva, ak ju táto spoločnosť poverila určitou činnosťou a zároveň ide o činnosť, ktorá sa týka prevádzkovania podniku. Poverenie obvykle vyplýva z vnútorných organizačných predpisov právnickej osoby alebo z poverenia udeleného štatutárnym orgánom. V praxi vyplýva takéto poverenie najmä z vnútorných organizačných predpisov. Žalovaný nepreukázal, že by poverenie p. F. G. vyplývalo z vnútorných organizačných predpisov. Každopádne poverenie pre zamestnanca podľa § 15 ods. 1 OBZ sa týka rozsahu oveľa užšieho, ako je generálne konateľské oprávnenie obsiahnuté v plnomocenstve zo dňa 22.6.2012.

66. Na základe vyššie uvedeného tak žalobca nepreukázal, že by konanie p. F. G. pri udeľovaní výpovede žalobcovi zo dňa 5.4.2013 bolo konaním zamestnanca žalovaného, či už podľa § 20 ods. 2 OZ, alebo špeciálnych ustanovení § 9 ods. 1 a 2 ZP, či § 15 ods. 1 OBZ. Nepreukázal totiž, že by jej takéto oprávnenie vyplývalo z vnútorných organizačných predpisov, pracovného zaradenia, udeleného obmedzeného poverenia na určité právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch, alebo poverenia udeleného jej v súvislosti s prevádzkovaním podniku žalovaného. Generálne plnomocenstvo ani jedným z takýchto prípadov nie je, pretože z jeho obsahu vyplýva, že konatelia ním udelili splnomocnenie p. G. v rozsahu, ktorý zo zákona patrí len štatutárnemu orgánu.

67. Preto neobstojí ani ďalšia obrana žalovaného, že konanie žalovanej pri skončení pracovného pomeru so žalobcom mohlo predstavovať prípady excesov - prekročenia oprávnenia zamestnanca právnickej osoby, či už podľa § 20 ods. 2 OZ, resp. 10 ods. 2 ZP, resp. § 15 ods. 2 OBZ, pretože p. G. príslušným poverením nedisponovala, ani nebolo preukázané jej pracovné zaradenie, či vnútorný organizačný predpis, z ktorého by jej toto oprávnenie vyplývalo. Ak by aj súd uznal, že p. F. G. konala za svojho zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru so žalobcom bez príslušného poverenia, alebo bez plnomocenstva podľa § 33 ods. 2 OZ, na ktorý žalovaný rovnako odkazoval, nie je možné na daný prípad aplikovať pravidlo, vyplývajúce z daných ustanovení, že takéto konanie zaväzuje právnickú osobu, pretože pri udelení výpovede žalovanému nevznikol dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, ale išlo o jednostranný právny úkon výpovede zamestnávateľa jeho zamestnancovi. Výpoveď je jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý je perfektný okamihom dôjdenia adresátovi, na základe výpovede nevzniká záväzkovoprávny vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom, z ktorého by mal mať zamestnávateľ nejaké záväzky. Povinnosti, ktoré má zamestnávateľ voči zamestnancovi v súvislosti so skončením pracovného pomeru sú upravené zákonom (vydať pracovný posudok, potvrdenie o zamestnaní) ako aj plnenia ktoré je zamestnávateľ povinný zamestnancovi pri tej príležitosti poskytnúť (napr. odchodné, odstupné a pod.). Na takýto jednostranný právny úkon nemožno aplikovať pravidlo, že v prípade, ak osoba koná bez poverenia, či plnomocenstva, je zamestnávateľ z takéhoto jej konania viazaný. Zákon nič nehovorí o tom, že takýmto jednostranným úkonom by mal byť viazaný aj ten komu bol úkon adresovaný. Všetky citované ustanovenia upravujúce prípady excesov, resp. konanie za právnickú osobu bez poverenia, t. j. § 20 ods. 2 OZ, § 10 ods. 2 ZP, či § 15 ods. 2 prípadne aj § 16 OBZ, slúžia predovšetkým na ochranu tretích osôb, v tomto prípade zamestnanca, keď v záujme ochrany dobromyseľnosti tretích osôb vyhlasujú za právne úkony právnickej osoby aj niektoré z právnych úkonov, pri ktorých došlo k excesu, resp. ak niekto konal za zamestnávateľa bez oprávnenia. Je v rozpore s účelom týchto ustanovení, aby v prípade právnych úkonov vykonaných v excese, resp. bez oprávnenia/poverenia, nemohol sa postihnutý zamestnanec domáhať ich neplatnosti, pretože neboli vykonané oprávnenou osobou. V prípade jednostranných právnych úkonov vykonaných v excese, či bez oprávnenia v neprospech ich adresáta, nejde o právny úkon právnickej osoby, ani ak by ho dodatočne schválila, ale treba takýto právny úkon považovať za právny úkon toho, kto ho urobil. Pôjde o právny úkon neplatný podľa § 37 OZ, lebo tomu, ktorý sa dopustil excesu, či konal bez oprávnenia zrejme nejde o to, aby bol z právneho úkonu zaviazaný sám, takže taký úkon trpí vadou vôle (nedostatok vážnosti).

68. Rovnako ak niekto vystupuje ako zástupca právnickej osoby, je možné na ochranu tretích osôb aplikovať analogicky § 33 ods. 2 OZ (konanie zástupcu bez oprávnenia), ktorý vedie k osobnej viazanosti konajúcej osoby, resp. k jej povinnosti nahradiť škodu. Ust. § 33 ods. 2 OZ jednoznačne určuje, že ak niekto koná bez oprávnenia zastupovať druhú osobu, je z tohto konania zastúpený sám. Viazanosť neoprávneného zástupcu je sankciou za jeho protiprávne konanie, ktoré spočíva v konaní za iného bez plnomocenstva. Preto ani ak by súd konanie F. G. posúdil ako konanie bez plnomocenstva, je

nevyhnutné dospieť k záveru, že výpoveď ktorú podpísala je neplatný právny úkon, pretože vzhľadom na to, že zamestnanec (žalobca) vedel o nedostatku plnomocenstva (vyplýva z obsahu podanej žaloby), nepostačuje, aby zamestnávateľ takého konanie dodatočne schválil (§ 33 ods. 3 OZ).

69. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností odvolací súd uzatvára, že generálne plnomocenstvo zo dňa 22.6.2012 udelené pani F. G. je absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko v rozpore so zákonom prenáša celý rozsah generálneho konateľského oprávnenia na osobu, ktorá nebola vymenovaná valným zhromaždením spoločnosti, pričom nespĺňa náležitosti poverenia zamestnanca na vykonávanie určitých právnych úkonov v mene zamestnávateľa v zmysle ust. § 20 ods. 2 OZ, § 9 ods. 1, 2 ZP, či § 15 ods. 1 OBZ. Konanie pani F. G., ktorá tak konala bez poverenia, resp. bez plnomocenstva, o čom mal navyše žalobca vedomosť, keďže je to v podstate dôvod podanej žaloby, je tak konaním, z ktorého je v zmysle § 33 ods. 2 OZ zviazaná ona sama. Vzhľadom na absenciu oprávnenia osoby konajúcej za žalovaného pri udeľovaní výpovede zo dňa 5.4.2013, je daná výpoveď neplatná, teda žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, preto prvoinštančný súd rozhodol správne, ak žalobe žalobcu vyhovel.

70. Nakoľko už samotný vyššie uvedený záver o absolútnej neplatnosti generálnej plnej moci zo dňa 22.6.2012 a nepreukázanie iného titulu oprávňujúceho p. F. G. konať za žalovaného pri udeľovaní výpovede zo dňa 5.4.2013 žalobcovi, postačuje pre záver o dôvodnosti celej žaloby, nebolo potrebné, vzhľadom na zásadu procesnej ekonómie (čl. 17 CSP), sa potom už ďalšou, vzhľadom na prijaté závery nadbytočnou a irelevantnou odvolacou argumentáciou žalovaného zaoberať.

71. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ostatnú argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak s poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

72. Odvolací súd nepovažoval za relevantný ani odvolací dôvod - nevykonanie výsluchu svedkov p. Vladimíra Mosného a Ing. N. N., nakoľko v danom prípade bolo podstatné právne posúdenie veci, čo je vecou súdu, výpovede svedkov by tak boli nepotrebné a nadbytočné.

73. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov. Odvolací súd v predmetnej sporovej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť riadne splnil, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých skonštatoval, že Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“; predchádzajúci procesný kódex účinný do 30.6.2016, teraz Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“ účinný od 1.7.2016) ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 120 ods. 1 OSP (teraz § 185 ods. 1 CSP) však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou

účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá OSP (pozn. teraz § 185 ods. 1 CSP) je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011). Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práv na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08 z 30. septembra 2010).

74. Prvoinštančný súd vykonal v danom prípade dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie veci. Nevykonanie ďalších navrhnutých dôkazov riadne odôvodnil na str. 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že vykonávanie ďalších dôkazov v danej veci, nie je pre rozhodnutie súdu, vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie potrebné, bolo by nehospodárne a nadbytočné.

75. Napokon k odvolaciemu dôvodu žalovaného, že prvoinštančný súd nebol oprávnený zaoberať sa otázkou neplatnosti generálnej plnej moci zo dňa 21.6.2012, pretože táto otázka je predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cb/81/2014, preto mal súd konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP (akt. § 162 ods. 1 písm. a/ CSP) prerušiť do právoplatného skončenia tohto konania, odvolací súd uvádza, že v rámci konania o určení neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, je súd zásadne oprávnený v posudzovať otázku platnosti generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012 ako otázku predbežnú a nie je povinný čakať do právoplatného skončenia daného konania, nakoľko predovšetkým vo veci sp. zn. 36Cb/81/2014 nejde o totožných účastníkov konania (žalobcom je Ing. A. W. st. nar. XX.X.XXXX, žalovanými sú 1. FOOD FARM, s. r. o. a 2. F. G.), teda rozhodnutie vydané v tom konaní by nebolo záväzné pre žalobcu. Prerušenie konania nie je ani hospodárne, nakoľko bolo zistené, že samotné konanie sp. zn. 36Cb/81/2014 bolo prerušené do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Cb/46/2012. Je predovšetkým v súlade so zachovaním práva procesných strán na to, aby sa vec prerokovala bez zbytočných prieťahov v primeranej lehote, aj vzhľadom na charakter daného sporu - ide o pracovnoprávny spor, ktorý je prednostnou vecou, vyžadujúcou osobitnú rýchlosť konania. Preto je dôvodné v danej veci konať a rozhodnúť, najmä keď otázku ne/platnosti generálneho plnomocenstva zo dňa 22.6.2012 je súd oprávnený sám vyriešiť.

76. Zhrnúc uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, rozhodol vo výroku vecne správne, a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, včítane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého), potvrdil.

77. Žalovaný v odvolaní navrhoval, aby v prípade, ak odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, súčasne vo výroku uviedol, že dovolanie je vo veci prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu v zmysle § 238 ods. 3 OSP. Pretože však odvolací súd rozhoduje už za účinnosti Civilného sporového poriadku, v ktorom už ust. § 238 ods. 3 OSP nemá ekvivalent, je návrh žalovaného na pripustenie dovolania v súčasnosti irelevantný.

78. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 453 ods. 3 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho a dovolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).